

GONIEC

KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

60M

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnoszeniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 258. — Rok V. * Kraków, czwartek 21 września 1922 r. Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Ustawa o samorządzie Małopolski Wsch. odesłana do komisji.

Warszawa. (Tel. wł.). Wczorajsze posiedzenie Sejmowe rozpoczęło się o godzinie 5 przy dosyć znacznym udziale posłów. Na ogół jednak zainteresowanie małe, a niektórzy posłowie, szczególnie z pośród ludowców, których nie postawiono na liście kandydatów do przyszłego Sejmu, mają kwaśne miny.

Posiedzenie trwało niespełna godzinę i obejmowało szereg ustaw w pierwszym czytaniu oraz interpelacji. Ustawę o samorządzie dla Małopolski Wschodniej odesłano w pierwszym czytaniu do Komisji Konstytucyjnej. Uchwalono w trzecim czytaniu zaciągnięcie pożyczki 20 milionów na rozbudowę gimnazjum w Chrzanowie.

Posel Tabaczynski referując sprawę gimn. chrzanowskiego, położył oświadczenie społeczeństwa tamtejszego, które nie tylko darowało rządowi koszty na gmach gimnazjum, ale po-

spieszyło najwydatniej z pomocą, dając za darmo materiały i pracę, aby tylko postawić gmach szkolny na odpowiednim poziomie. Po sprawozdaniu uchwalono ustawę, zezwalającą reprezentacji pow. chrzanowskiego na zaciągnięcie pożyczki w wysokości 200 milionów marek na rozszerzenie budynku gimnazjum w Chrzanowie.

Marszałek odczytał szereg nagłych wniosków, zaznaczając, że pierwsze czytanie tych ustaw, są to projekty ustaw.

Ustawa o przywróceniu polskiej jednostki monetarnej do złotych franków, ustawa o pokryciu niedoboru 370 miliardów marek łącznie z kwotą 150 miliardów ustaloną w ustawie z dnia 8 lipca 1921, ustawa o ulgach dla nowo wznoszonych budowli, ustawa o dalszej emisji biletów w PKKP, ustawa o zmianie ordynacji wyborczej itd.

Zdrada państwa i zdrada narodu.

Na marginesie projektu autonomii dla Wschodniej Małopolski.

Odkąd armia Hallera opuściła Wschodnią Małopolskę, dzielnica ta stała się terenem niesłychanych eksperymentów ze strony rządu i partii lewicowych. Zdaje się, jakoby krokami tego rządu kierował jakiś ukryty wróg Polski, któremu zależy na stworzeniu pozorów, że we Wschodniej Małopolsce jedynym uprawnionym do rządów żywiołem — są Ukraińcy.

Doszło do niebywałego rozzuchwalenia agitatorów ruskich, jakiego nie było nawet w najgorszych czasach austriackich. Parcelacja majątków we Wschodniej Małopolsce prowadzona jest w ten sposób, że

TYSIĄCE MÓRG ZIEMI POLSKIEJ PRZECHODZI WCIAŻ W RĘCE RUSKIE.

Koloniści polscy nie posiadają żadnej opieki i są przedmiotem ustawicznego terroru ze strony Ukraińców.

NA WSZYSTKICH POSTERUNKACH RZĄDOWYCH ZNAJDUJEMY WROGA DLA POLSKI USPOSOBIONYCH UKRAIŃCÓW.

których rząd p. Witosa kazał poprzedniemu wojewodzie do służby państwowej przyjąć.

W szkołach ruskich demonstracyjnie zdobyli się ściany obrazami, wyrażającymi

POGARDE I PONIŻENIE GODEŁ PAŃSTWA POLSKIEGO.

W dwóch tylko pierwszych tygodniach września naliczono

OKOŁO 100 WYPADKÓW SABOTAŻU,

w których połowę stanowią akty podpalań zagród polskich, połączone z zabiciem lub ciężkim pobiciem Polaków, czemu organy bezpieczeństwa przypatrują się zupełnie bezsilnie.

Spółceństwo polskie, przyprowadzone niemal do rozpacz, to społeczeństwo, które młóść do tego kawałka ziemi polskiej przypieczętowało krwią, widząc antypaństwową i zdradziecką akcję rządu, chwyciło się znowu ostatniego środka, jaki pozostaje każdemu.

ŚRODKA SAMOOBRONY, KTÓRĄ W TYCH DNIACH DOPIERO ZACZĘTO ORGANIZOWAĆ.

W tak groźnym położeniu, wśród wzmagania się antypaństwowych nastrojów, rząd profesora weterynaryi p. Nowaka, nie tylko nie przeciwdziała aktom sabotażu, nie karze winnych, nie broni porządku i ładu, ale występuje na obecnej sesji Sejmu z projektem samorządu wojewódzkiego dla Wschodniej Małopolski.

PROJEKT TEN, POMYSŁU P. BOBRZYŃSKIEGO, PROWADZI WPROST DO STOPNIOWEGO ODERWANIA WSCHODNIEJ MAŁOPOLSKI OD RZECZYPOSPOLITEJ.

Pod niepozorną nazwą samorządu wojewódzkiego oddaje on Ukraińcom niepodzielną wprost władzę nad Wschodnią Małopolską, zrzekając się praw, które z racji przynależności tej dzielnicy do Państwa Polskiego go nam się należą.

W 30 artykułach, stanowiących osnowę projektu, ujął Bobrzyński swój targowiczyński pomysł i uczynił prezent dla Ukraińców

Program prac dogorywającego Sejmu

Rozpatrzy sprawę urzędniczą „o ile wniosek będzie gotowy”!

Warszawa. (Tel. wł.). Konwent seniorów zebrał się wczoraj o g. 12-ej i naznaczyl porządek prac Sejmu. Podczas obecnej sesji rząd przedłoży wnioski, w których podzielił wszystkie sprawy jakie Sejm powinien załatwić na trzy kategorie:

konieczne, bardzo pożądane i pożądane.

Do pierwszych rząd zalicza ustawę o samorządzie dla trzech województw Wschodniej Małopolski. Posel Głabiński oświadczył, że na tę ustawę klub jego nie zgadza się, natomiast nie ma przeciw temu, aby w pierwszym czytaniu odesłany został projekt ustawy do komisji, by zostosowała się ona do powziętej uchwały Sejmu, która żąda opracowania zasad samorządowych dla całej Polski, z uwzględnieniem naturalnie poszczególnych dzielnic Polski, między innymi z zastosowaniem specjalnych warunków w danych województwach, w których ludność polska znajduje się w mniejszości. Konwent seniorów przychylił się do tego żądania, polecając, aby sprawa została wniesiona w zwykłej formie rządowi, poczem bez dyskusji odesłana zostanie do Komisji Konstytucyjnej.

Na drugi punkt spraw koniecznych rząd położył wnioski skarbowe, których jednak dotąd jeszcze nie przedłożył. Konwent zgadza się, aby komisja skarbowa zajęła się przedewszystkiem wnioskami, które traktują o ustaleniu waluty oraz pożyczce wewnętrznej.

Następnie Sejm zajmie się ratyfikacją konwencji międzynarodowych, zawartych w ostatnim czasie, o ile nie napotkają one sprzeciwu stronnictw z komisji spraw zagranicznych.

Postawioną została również sprawa zawieszenia artykułu 46. ustawy o szkołach akademickich, zwalnającego profesorów wyżej lat 65 od obowiązku podania się do emerytury.

Następnie rząd zaprojektował

ROZPATRZENIE WNIOSKU O UPOSAŻENIU URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH,

ale po sformułowaniu go na piśmie, jeżeli wniosek ten będzie gotowy. Dowodzi to, że rząd posiada wątpliwości, czy wniosek ten przygotuje, urzędnikom porobi obietnice, a okazuje się z tego, że właściwie nic nie zrobił.

W sprawie noweli do ustawy o ochronie lokatorów, to za postawieniem jej na porządek dzienny sesji obecnej, oświadczyli się posłowie: Głabiński, Skulski i Sulikowski, przeciw postawieniu gwałtownie przemawiał pan Daszyński, grożąc obstrukcją. Poparł go Chędziński (N. P. R.) i Woźnicki (Wyzwolenie).

Wobec tych sprzeciwów niema nadziei załatwienia tej sprawy przez obecny Sejm.

Postawiony został wniosek o sprostowanie art. 66 i 72 konstytucji. Następnie uchwalono postawić na porządek dzienny projekt ustawy o rozbudowie miast i kilka projektów ustaw, które rząd zalicza do kategorii „pożądanych”. W końcu powzięto uchwałę, że sprawy, które mogłyby wywołać dłuższą dyskusję nie będą przez Sejm załatwione w czasie obecnej sesji. Jako termin zamknięcia sesji uchwalono wtorek 26 września.

Posiedzenia plenarne odbywać się mają codziennie o ile komisje zdążą przygotować dostateczny materiał.

W obronie państwowości polskiej.

Dwie interpelacje Związku lud. narod.

Warszawa (tel. wł.). Klub sejmowy Związku Lud. Narod. wniósł wczoraj do łaski marszałkowskiej interpelację z powodu zatrzymania urzędników i nauczycieli, nie posiadających obywatelstwa polskiego i wrogów usposobionych dla polskiej państwowości, na służbie państwowej.

Warszawa (tel. wł.). Z powodu zajścia w Szymborsku na Wołyniu, gdzie żydzi napadli na robotników budujących „Dom Ludowy” polskiej kooperatywy, wołając, iż nie dopuszczą do rozwoju polskiego handlu, a starosta tamtejszy zamiast ukarać sprawców, cofnął pozwolenie na budowę kooperatywy, postanowił Związek Lud. Narod. wnieść interpelację do p. ministra spraw wewnętrznych.

z dwóch najważniejszych działów wpływów: szkolnictwa i spraw gospodarczych w następującej formie. że

„W SPRAWACH, OBCHODZĄCYCH TYLKO JEDNĄ NARODOWOŚĆ WYSTARCZA UCHWAŁA TYLKO JEJ NARODOWEJ IZBY” (ART. 12).

A zatem możemy się doczekać, że szkoły zależne od kuryi ruskiej i odpowiadającej Komisji, będą miały zupełnie inne zasady organizacyjne, może pruskie, może rosyjsko bolszewickie, inne plany, inne zasady klasyfikacji, inne nroczyści państwowe, inną pragmatykę nauczycielską, może i inne kwalifikacje.

To samo, co spotka szkolnictwo, może się stać z handlem, przemysłem i ziemią polską!

Czy to jest samorząd? Bynajmniej.

TO JUŻ NIE SAMORZĄD, ALE PAŃSTWO ZWIĄZKOWE, OBEJMUJĄCE WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE, TARNOPOLSKIE I STANISŁAWOWSKIE.

A wojewoda, choćby był nawet Polakiem, nie będzie mógł temu przeciwdziałać, bo ma prawo zawiesić uchwałę tylko wtedy, gdy ta... jego zdaniem sprzeciwia się ustawom.

Co więcej! Ponieważ sprawę „języka wykładowego, oraz innych języków określi każda kurya narodowa sejmiku dla szkół swej narodowości”, może nie tylko język polski zniknąć ze wszystkich szkół ruskich, więc i po tych wsiach, do których nierzadko uczęszczają dzieci polskie, ale może być zastąpiony przez hebrajszczyznę, jak to gdzieś indziej bywało za rządów „Zachidno-Ukraińskiej Republiki”. Mogą powstać osobne „państwowe szkoły wszelkiej kategorii, z wyjątkiem akademickich, z żargonem, jako językiem wykładowym dla tych żydów, którzy w swej nienawiści do polskośći, złączają się z Ukraińcami i wstępują do kuryi ruskiej w myśl art. XX. A może i język rosyjski gdzieś i kiedyś nieoczekiwanie zdobędzie mniejsze lub większe prawa czy przywileje.

A wreszcie w ostatnim artykule, który przyznaje pewne prawa Rządowi i Sejmowi Rzeczypospolitej w zakresie szkolnictwa wyższego znaleźliśmy obok uniwersytetu ruskiego wzmiankę o „innych szkołach z n/m zrównanych”, jakby dla przypomnienia Rusinom nowych niezłiszczalnych postulatów, o których im samym dotąd nawet się nie marzyło.

Tak się przedstawia targowiczański projekt w dziedzinie szkolnictwa.

A w dziedzinie gospodarczej?

Wystarczy, jeśli przytoczymy artykuł dwudziesty pierwszy:

„Na obszarze pomienionych województw ani państwo, ani żadne ciało samorządu publicznego nie może prowadzić ani popierać kolonizacji”.

Jest to niesłychane! Państwo, które zrzeka się prawa do kolonizacji na własnym terytorium, tak ważnym ze względów strategicznych, nie jest godnym tej nazwy, zaprzeczając swej istocie i potrzebie istnienia.

Jest to wyrzeczenie się zupełnie wszelkich praw do własnej ziemi na rzecz żywiołów wrogich.

JEST TO JAWNE SPRZEDAWCZYKOWSTWO, OBYDNE PRYMARCZENIE ZIEMIĄ POLSKĄ, ZAPRZECZENIE CAŁEJ TRADYCJI HISTORYCZNEJ I ZMARNO-TRAWIENIE LEKKOMYŚLNE TRUDÓW I ZASŁUG CAŁYCH POKOLEŃ POLSKICH.

Coś podobnego mogłoby nastąpić chyba tylko jako skutek przegranej wojny — przy układach pokojowych. W innych warunkach zrzecanie się praw do ziemi własnej ze strony państwa — jest zdradą tego państwa.

I tylko zdradą można określić to, co się proponuje Sejmowi uczynić ze Wschodnią Galicyą.

P. Nowak powinien za ten czyn być postawiony w stan oskarżenia i ustąpić ze stanowiska, które jako Polak niegodny jest piastować!

Sprawa wileńska wyjęta z pod obrad Ligi.

Warszawa (PAT). Na poniedziałkowym posiedzeniu komisji politycznej podczas dyskusji w przedmiocie mniejszości narodowych na Wileńszczyźnie, Sidikauskas wytoczył całą sprawę wileńską. Robert Cecil prze-rwał mu uwagę, że spór terytoryalny zgromadzenie wyłączyło z obrad. Wracając do tematu, Sidikauskas przytacza wszystkie uprzednie oskarżenia, dodając nowe o rzekomych pogromach żydów na Wileńszczyźnie oraz przyrównując administrację polską do czerezwyczałki. Kończy wezwaniem wysła-

nia przez zgromadzenie komisji kontrolnej oraz stałego komisarza Ligi do Wilna.

Aszkenazy odpięra szczegółowo zarzuty litewskie i proponuje odesłanie sprawy do Rady Ligi, dokąd była uprzednio skierowana przez samych Litwinów. Komisja aprobuje jednogłośnie wniosek Motty, odsyłający sprawę Radzie. Tym sposobem zarówno sprawa terytoryalna wileńska, jak i sprawa mniejszości na Wileńszczyźnie będą zgodnie z żądaniem polskiej delegacji wyjęte z pod obrad trzeciego zgromadzenia.

Pokłosie przedwyborcze.

Rozporządzenie generalnego komisarza w sprawach wydatków wyborczych.

Generalny komisarz p. Bresiewicz wydał do przewodniczących okręgowych komisji wyborczych okólnik w sprawie wydatkowania z kredytu otwartego do dyspozycji przewodniczących wspomnianych komisji. Okólnik oznacza, że z otwartego kredytu pokrywane być mogą te wydatki, które są ściśle związane z przeprowadzeniem wyborów, z wyjątkiem wydatków, które mają być dokonane przez gminy i na ich rachunek. Dalej okólnik stwierdza, że w żadnym wypadku nie wolno czynić wydatków inwestycyjnych (na nabycie środków lokumcyi, mebli do lokali wyborczych i t. p.) i kończy się wezwaniem przewodniczących do największej oszczędności, zaznaczając, że rachunki, niezgodne z wydaną instrukcją, nie będą pokrywane.

Wybory w Krakowie.

Koszta, połączone z przeprowadzeniem wyborów w okręgu Kraków-miasto wynoszą dotąd ponad 2 miliony mp.

Spisy wyborców, wyłożone do przeglądu w komisjach obwodowych okazały się niezupełnymi. Są domy, w których większość lokatorów została w zupełności pominięta. Do komisji wyborczych wpływają już dość liczne reklamacje, które, jak wiadomo wnosić można do 29 bm. Reklamować należy też każdą niedokładność, przekręcenie imienia lub nazwiska itp., by uniknąć ewentualnego zakwestyjonowania głosu podczas wyborów.

Oddział dla spraw wyborczych przy policji krakowskiej.

Jak nas informują, biuro meldunkowe Dyr. policji w Krakowie zorganizowało osobny oddział dla spraw wyborczych, które sprężyście załatwia wszelkie sprawy, wchodzące w zakres reklamacji, idąc stronom w tym kierunku na ratunek.

Kandydaci P. S. L. z okręgu krakowskiego.

Wczoraj odbyło się w Krakowie posiedzenie delegatów P. S. L. i Stapińskich, na którym uchwalono postawić z listy P. S. L. na pierwszym miejscu belwederyusza Włodzimierza Tełmajsę, na drugim Cholewickiego, rolnika z Węgrzec, Stapińszczyka, i na trzecim Waligórę z Woli Justowskiej.

Do Senatu idzie z okr. krak. Bojko.

Kandydatury lwowskie.

Akcyą różnych stronnictw politycznych przybierać zaczyna realne kształty i wysuwają się na widownię wyznaczone przez nie kandydatury.

Stronnictwo mściszkańskie wysuwa kandydaturę prezydenta miasta Józefa Neumanna do Senatu, zaś do Sejmu czołową kandydaturę dyrektora Bolesława Lewickiego a następnie kandydatury radnych miejskich Cirina, dyrektora Majerskiego i Maksymowicza.

Stronnictwo narodowo-demokratyczne postawi na swej liście czołową kandydaturę profesora dr. Głębickiego oraz pułk. Maczyńskiego. Na trzecim miejscu ma być postawiona kandydatura kobieca, mianowicie dyrektorki p. Anieli Aleksandrowiczówny.

Unia narodowo-państwowa, która bierze żywy udział w akcji wyborczej na terenie całego państwa, wystąpi we Lwowie z własną listą tak

do Sejmu jak do Senatu. Na czele pierwszej stanie — o ile dotychczas wiadomo b. minister i poseł dr. Władysław Ślesławicz.

Także grupa narodowo-społeczna ma podobną postawić własną listę z czołową kandydaturą dr. Wereszczyńskiego, radcy w tymczasowym Wydziale samorządowym i radnego m.

Stronnictwo syonistów we Lwowie postawi osobną listę z kandydaturą dr. Reicha Leona, ma być stawiany równocześnie w nowych okręgach w dalszym ciągu postawi kandydatury: radaka ora „Tagblattu” dr. Frostiga, dr. Michała Rimeła i jednego kupca. Według informacji otrzymanych w przedmiocie kandydata do Senatu pertraktacje z Warszawą są w toku. Mówią jednak całkiem poważnie o kandydaturze profesora Wszechnicy dr. Schorra.

Komuniści kandydują w 14 okręgach.

Partya niezależnych socjalistów w Polsce wystawia w 14 okręgach wyborczych własne listy wraz z listą państwową. Partję pod względem wyborczym stanowi blok, w skład którego, poza partją polskich socjalistów niezależnych wchodzi: żydowska partya socjalistyczna (Vereinigte), niemiecka socjaldemokracja w Polsce i niezależna partya socjalistów na Górnym Śląsku.

W dniu 15 b. m. zawiązał się centralny komitet wyborczy z siedzibą w Warszawie.

W Łodzi kandyduje z tej listy dr. Międzyński i Jan Hanemann, w Krakowie — dr. Drobner, Zawała i Józef Piotrowski, w Częstochowie dr. Józef Kruk i radny Federman, w Zagłębiu Dąbrowskim Marya Jankowska i prof. Galewski, w Zagłębiu naftowym A. Horszowski (Stryj), w Stanisławowie Julian Łopatka, a na Górnym Śląsku J. Kurtyka red. Kowoll i inż. Gliksem.

Niezależni socjaliści grupy dra Drobnera proponowali „Bundowi” blok wyborczy. „Bund” propozycję tę odrzucił.

Kandydatura gen. Muśnickiego.

Odlamy mściszkańskie Wielkopolski i Pomorza uchwaliły na zjeździe delegatów postawić na pierwszym miejscu we wszystkich okręgach Wielkopolski i Pomorza kandydaturę generała Dowhór-Muśnickiego.

Kupiectwo łódzkie wobec wyborów

Łódź (AW). W niedzielę d. 17 bm. o g. 10.3 odbyło się w obecności kilkuset osób zebranie kupiectwa miasta Łodzi zwołane przez radę kół stowarzyszeń polskich kupców i przemysłowców chrześcijan w Łodzi i członków stowarzyszeń drobnych kupców i przemysłowców chrześcijan w Łodzi, celem porozumienia się w sprawie wyborów. Po referacie księdza prałata Gogolewskiego wybrano komitet wyborczy z przewodniczącym na czele, z tem, by przystąpić do akcji wyborczej.

Białorusini poza „mniejszością narodową”

Z Nowogródka donoszą, że ugrupowania białoruskie dra Pawlukiewicza i Aleksiuksa, przystąpiły do mniejszości narodowej, tylko by dać prowadzić akcyę wyborczą na własną rękę.

Nie 6 tygodni, ale 7 dni.

Dowiadujemy się, że władze wydały rozporządzenie zakazujące wyszynku alkoholu (z racyi wyborów) w dn. 1—5 i w dn. 10—12 listopada, a więc w ciągu 7 dni, a nie 6 tygodni, jak pierwotnie donoszono.

Groza wybuchu nowej wojny europejskiej!

Przed wojną Anglii, Grecyi i Jugosławii z Turcyą, Rosyą i Bułgaryą!

Gorączkowe zbrojenia się Anglii. — Flota angielska bronić będzie Konstantynopola. — Nadzwyczajne posiedzenie Rady wojennej w Moskwie. — Trocki wysyła posiłki Turkom. — Potajemne zbrojenia się Bułgaryi. — Polska poprze stanowisko Francyi i Rumunii.

Z Londynu donoszą, że rząd angielski rozpoczął gorączkowe zbrojenia się. Nowa Zelandya postanowiła na apel Wielkiej Brytanii wysłać odpowiedni kontyngent wojska do Konstantynopola, ponieważ załoga tamtejsza, pozostająca pod dowództwem generała Harringtona, zostanie wzmocniona w obawie ataku wojsk Kemala Paszy. Jednocześnie angielska flota morza Śródziemnego otrzymała rozkaz odpłynięcia do Konstantynopola, aby wszelkimi środkami bronić cieśnin przed najściem wojsk tureckich.

Wedle wiadomości z Londynu, wystosował Mustafa Kemal Pasza notę do Czczerina, w której oświadcza, że stojąc na gruncie układu, zawartego z Moskwą, życzy sobie udziału Rosyi w nadchodzących rokowaniach w sprawie Bliskiego Wschodu. Nota wywołała w Londynie ogromną sensację, tem większą, że równocześnie z wielu stron nadchodzi wiadomości o wojennych przygotowaniach rządu sowieckiego.

Rewolucyjna rada wojenna w Moskwie odbyła nadzwyczajne posiedzenie pod przewodnictwem Trockiego. Co do uchwał tam zapadłych, zapewniają, że sowieci skłero- wują wszelkie wojska kaukaskich republik i 3 stojące na Kaukazie dywizje czerwonej armii, oraz bolszewicką flotę czarnomorską na granicę turecką.

Kamieniew udał się z korpusem na Kaukaz i usadowił się na granicy tureckiej, aby ewentualnie przyjść z pomocą Kemalowi Paszy na wypadek wymarszu na Konstantynopol.

Położenie w Bułgaryi ocenia się w Londynie jako krytyczne, gdyż narodowy ruch przybrał taką formę, że rząd może się okazać zbyt słabym. Rozbrojenie Bułgaryi nie jest przeprowadzone jeszcze w zupełności, a stronictwa wojskowe, stojące na czele narodowego ruchu, są podobno w posiadaniu magazynów broni, wystarczających na uzbrojenie 6 dywizji. Siła ta w połączeniu z Kemalistami zagrażałaby całemu Bałkanowi i wywołałaby natychmiastową reakcję ze strony Jugosławii.

Pisma francuskie występują przeciw stanowisku angielskiemu, które dąży do zupełnego złamania Turków, celem zabezpieczenia tym sposobem angielskich posiadłości na Wschodzie. Zdaniem pism, polityka taka skazana na pewne niepowodzenie, wywoła raczej przeciwny skutek, to jest ogólne powstanie ludności muzułmańskiej.

Należy się obawiać. — pisze „Petit Parisien“, — powstania sojuszu turecko-bolszewickiego, który musiałby prędzej czy później wywołać nową wojnę na Bliskim Wschodzie, a w następstwie w całej Europie.

Pisma angielskie wskazują na nieprzychylnie przyjęcie brytyjskiego apelu we Francyi. „Daily Mail“ dowodzi, że i opinia angielska przyjęła niezbyt przyjaźnie apel rządu. Ludność obawia się ciężkiej i kosztownej wojny. Próby sprowokowania Bułgaryi przeciw aliantom budzi szczególnie niezadowolenie, wskazuje się przy tem na to, że przez to wojna rozszerzyłaby się na cały Bałkan.

Apel rządu angielskiego do dominiów wystąpienia wojskowych kontyngentów do Turcji wywołał powszechne osłupienie. Podobno południowa Ameryka i Kanada przyjęły ten apel rządu angielskiego bardzo chłodno. Wezwanie Greków do skutecznej obrony neutralnej strefy uważają tutaj za równoznaczne z jawnem opowiadaniem się za Grecyą, co gotowe wywołać najgorszy skutek u Mahometan. Indyi i Egiptu.

Kierownicze czynniki polityki zagranicznej pilnie interesują się rozwojem wypadków na Bliskim Wschodzie, ponieważ zagadnienia te łączą się ściśle z interesami polskimi. Przy uregulowaniu spraw, wyni-

kających z rozwoju ostatnich wypadków wojny grecko-tureckiej, polityka nasza idzie po tej samej linii, co polityka naszych najbliższych sojuszników, Rumunii i Francji.

200 tysięcy uchodźców z Małej Azji.

Jak Biuro Reutersa donosi ze Smyrny. — według sprawozdania — datowanego z ostatniej soboty ze Smyrny, nie potwierdzają się wiadomości o liczbie ofiar pogromu w Smyrni. Jedno ze sprawozdań mówi o 100.000 zabitych chrześcijan. Faktem jest natomiast, że wśród zabitych znaj-

duje się wielu Armeńczyków. Amerykański Czerwony Krzyż zaopatruje dziennie 15.000 uchodźców. Ogólna liczba uchodźców wynosi obecnie 200.000, z czego większość jest Greków i Ormian. W sobotę srożył się jeszcze pożar w mieście. Koleje francuskie i greckie nie doznały uszkodzenia.

Kemaliści rozpoczęli nową ofensywę

Wiedeńska „Neue Freie Presse“ donosi z Berlina: Tutejsze pisma otrzymały depeszę z Londynu, donoszącą o tem, że do Londynu nadeszła depesza z głównej kwatery wojsk Kemala z wiadomością o rozpoczęciu przez cztery do pięciu dywizji wojsk Kemalistów ofensywy w kierunku Ismidu.

„Petit Parisien“ donosi, że odpowiedź Angory na wspólną notę sprzymierzonych w sprawie nieporuszenia strefy neutralnej nadeszła do Paryża. W odpowiedzi tej rząd an-

gorski zapewnia stanowczo, że Kemaliści nie zamierzają podjąć żadnego działania przeciw Konstantynopolowi i cieśninie, a tem mniej przeciwko Tracji wschodniej. — Odpowiedź zauważa jednak, że sojusznicy nie mogliby bez wyraźnego stawania po stronie nieprzyjaciół Kemalistów przeszkodzić im przy ostatecznem odzyskaniu punktów, zajętych niegdyś wyłącznie przez Greków, z którymi Turcy walczą w dalszym ciągu.

Turcy czekają na kroki Anglii.

Nota, którą Mustafa Kemal Basza wystosował do Czczerina, bawiącego obecnie w Berlinie, a która zawiera oświadczenie, że Turcy trzymać się będzie układu moskiewskiego, żądającego udziału Rosyi w rokowaniach nad sprawą wschodnią, wywołała w Londynie wielką sensację. Wrażenie tej noty jest tem większe, że nadchodzą równocześnie z kilku stron wiadomości o wojennych przygotowaniach rządu sowieckiego.

„Neue Freie Presse“ w depeszy z Londynu cytuje wiadomość „Timesa“, że Kemal Basza po wkroczeniu do Smyrny doniósł wysokiemu komisarzowi Harryemu Lambowi, iż uważa, że jego rząd (to jest Kemala) znajduje się w stanie wojennym z Anglią. Później ze strony oficjalnej angielskiej zmodyfikowano to oświadczenie w tym kierunku, że rząd angielski uważa, iż stosunek jego do rządu angielskiego pozostaje w zawieszaniu, ale nie jest uważany za wrogi.

Zabity czy żywy metropolita?

„Corriere della Sera“ donosi z Aten, że turecki sąd wojenny w Smyrnie zasądził na śmierć metropolitę greckiego Chryzostomosa, jako sprawcę rzezi w roku 1919. Został on już stracony.

W przeciwieństwie do depeszy ze źródła angielskiego, donoszącej o zabiciu metropolity armenskiego w Smyrnie, po uprzednim poddaniu go torturom, depesza z Aten donosi, że metropolita przybył do tego miasta drów i bez żadnych uszkodzeń fizycznych.

Zgon ambasadora Gerarda.

Paryż (PAT). Były ambasador amerykański w Berlinie, Gerard, zmarł w wieku 55 lat. Zmarły odegrał swego czasu wybitną rolę w historii wojny światowej, gdyż on prowadził politykę Stanów Zjednoczonych w Niemczech do chwili zerwania. Jego raportom przypisywali Niemcy niezyczliwe stanowisko Ameryki nawet przed rozpoczęciem wojny podmorskiej.

na jaw. Zaręczona jest wdową do księcia na zamku Sambor (Śląsk), liczy 35 lat i jest matką 4 dzieci.

Ford zamyka swoje zakłady.

Jak donoszą pisma amerykańskie, Henry Ford oświadczył, iż dnia 16 września zamknie wszystkie fabryki wskutek braku węgla. Obecnie fabryki Forda produkują 5200 samochodów dziennie. — Płace dla robotników wynoszą 2,500.000 dolarów dziennie. Wskutek zamknięcia fabryk Forda ogromnie ucierpią stalownie i wiele innych fabryk, które dostarczają Fordowi materiałów. 70.000 robotników straci zajęcia w fabrykach Forda, a 250.000 prawdopodobnie zostanie wydalonych z innych fabryk, które pośrednio ucierpią wskutek bezrobocia w Detroit.

Całą winę miszeryi węglowej Ford zwał na bankierów nowojorskich. Oświadczył on również, iż węgla nie będzie kupował po wygórowanej cenie, jakiej żądają obecnie.

Ekscesarz Wilhelm poślubia matkę 4 dzieci.

Berlin (PAT). Telegraphen Comp. donosi o zaręczynach byłego cesarza Wilhelma: Pełnomocnik byłego cesarza Wilhelma, Berg, potwierdził, że były cesarz zdecydował się wejść w związek małżeński i prawdopodobnie w listopadzie poślubi księżną Schoenah-Garolath. W sprawie tej donosi „Lokalanzeiger“, że planowaniem było dopiero w październiku ogłoszenie zaręczyn Wilhelma, ale przez niedyskrecję sprawa wyszła

Co mówi prezes paryskiej Izby Handlowej o Polsce?

Serdeczne przyjęcie misji fr. w Polsce. — Warunki nawiązania handlowych stosunków polsko-francuskich. — Konieczność kredytu handlowego dla Polski

Prezes Izby Handlowej polsko-francuskiej i członek misji ekonomicznej, która bawiła w Polsce p. Merlet, w wywiadzie z przedstawicielem Agencji Wschodniej w następujący sposób scharakteryzował znaczenie swej podróży: „Przedewszystkiem miłe uderzyło nas w Polsce serdeczne przyjęcie, jakiego tam doznaliśmy ze strony władz urzędowych, ale również wszystkich warstw społeczeństwa, które nie szczędziły nam wyrazów życzliwych i niejednokrotnie wyrażały nam swą sympatię jako przedstawicielom bratniego narodu. Wrażenie z podróży wynieśliśmy jak najlepsze. Stwierdziliśmy, że Polska jest narodem zdolnym do życia wbrew kłamliwym insynuacjom jej wrogów, przekonaliśmy się, że w dziedzinie życia państwowego uczyniła bardzo wiele, co już jest dowodem jej

sily życiowej.

Zwiedzaliśmy wielki przemysł kładzki kopalnie śląskie, gospodarstwa rolne, wszędzie poziom administracyjny i eksploatacyjny europejski, a przedewszystkiem postęp, który wióży Polskę jak najlepszą przyszłość gospodarczą.

Jeżeli chodzi o konkretne warunki, w jakich stosunki polsko-francuskie handlowe mogły się rozwijać, to w pierwszym rzędzie należy wymienić konieczność wyjednania kredytu handlowego dla Polski na większą skalę oraz zorganizowania planowej akcji sprzedaży towarów polskich we Francji. Poza tem pożądanem byłoby ustalenie współpracy przemysłowców polskich z francuskimi i pozyskanie dla fachowych oraz kapitału francuskiego dla wyzyskania bogactw przemysłowych Polski z korzyścią dla obu stron.

Jak będziemy walczyć z cholera?

Podjeżani będą podlegać pięciodniowej kwarantannie.

Z dniem 7 września r. b. weszły w życie nowe przepisy o postępowaniu w razie zachorowania na cholera azyatycką podróżujących kolejami, wydane przez Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami.

Przepisy powyższe przewidują, że o ile w pociągu zdarzy się wypadek zachorowania lub śmierci na cholera azyatycką, wówczas należy chorych lub zmarłych pozostawić w tym samym przedziale, w którym jechali.

Wszystkie zaś inne zdrowe osoby z tego samego przedziału, jak również osoby, które z chorymi lub zmarłymi stykały się, należy na najbliższej stacji kolejowej przeprowadzić do innego opróżnionego przedziału, względnie wagonu; osoby takie winny być uważane za podejrzane o chorobę i odwiezione do miejscowości, w której mają

być poddane zaszczepieniu chłery i 5-dniowej obserwacji.

Osoby, które w ostatnich sześciu miesiącach były szczepione przeciw cholera, ponownemu szczepieniu nie podlegają.

Podwozy, użyte do przewożenia osób chorych lub zmarłych, winny być poddawane gruntownej dezynfekcji według obowiązujących przepisów, podwozy zaś, w których jechały osoby podejrzane, podlegają dezynfekcji tylko w tym wypadku, gdyby jedna z przywiezionych osób w ciągu pięciu dni zachorowała.

Personal kolejowy, zarządy stacyjne, władze komunalne oraz organy policyi państwowej, obowiązane są dopilnować, aby tryb postępowania z chorymi zmarłymi lub podejrzany o cholera oraz z użytemi dla ich przewozu podwozami był w każdym wypadku ściśle zachowany.

Pos. Federowicz przeciw ochronie lokatorów.

Komitet Zjednoczonych Zrzeszeń właścicieli nieruchomości m. Warszawy rozpoczął usilne starania, by zmiany w ustawie o ochronie lokatorów uchwalone zostały jeszcze przez Sejm obecny.

W tym celu byli delegaci kamieniczników u prezydenta ministrów Nowaka, u ministra sprawiedliwości, u marszałka Sejmu, oraz prosili o poparcie klubów prawicy.

Marszałek Sejmu oświadczył delegacji właścicieli domów, że na bieżącej sesji zmian w ustawie tej wprowadzić się nie da.

Posel Federowicz obiecał wystąpić w tej sprawie z wnioskiem nagłym, zaś właściciele domów zamierzają popierać go demonstracją przed Sejmem.

O pragmatykę dla kolejarzy.

Sprawa wydania przepisów służbowych dla pracowników kolejowych, czyli tak zwanej „pragmatyki”, ciągnie się bardzo długo.

Urzednicy państwowi posiadają już ustawę z dn. 17 lutego o państwowej służbie cywilnej, natomiast „pragmatyka” dla kolejarzy znajduje się ciągle „in statu nascendi”, co wywołuje zrozumiałe niezadowolenie wśród sfer zainteresowanych.

Byłoby zatem rzeczą nader wskazaną, aby na jesiennej sesji sejmowej sprawa „pragmatyki” dla kolejarzy była załatwiona w sensie pozytywnym.

Groźba strajku górniczego.

Zarządy kopalni w Zagłębiu Dąbrowskiem postanowiły znieść darmowe szkolnictwo pomocy szkolnych, by dawać je po cenie kosztu z tem jednak, że dzieci biedne otrzymywać będą podreżniki używane darmo.

Związek robotników górniczych zażądał, by w sprawie tej żadnych zmian nie wprowadzać przed 31-y października, tj. przed terminem upływu umowy zbiorowej.

Ponieważ jednak Rada Zjazdu postanowiła uchwały swej nie zmieniać, robotnicy grożą w najbliższych dniach rozpoczęciem strajku.

O przedłużenie handlu.

Kupcy żydowscy wystąpili do władz z podaniem o pozwolenie im na przedłużenie handlu przez 3 tygodnie w środy i czwartki do godz. 8 wieczorem, ponieważ w ciągu tych 3 tygodni przypadają święta żydowskie. Właściciele jednak żydzi będą mieli przez 3 tygodnie święta w sobotę i niedzielę, a przez te dni i tak każdego tygodnia są zamknięte sklepy żydowskie.

O ubezpieczenia socyalne na G. Śląsku

Dnia 14 września 1922 r. zawarty został w Katowicach układ polsko-niemiecki uzupełniający przepisy konwencji genewskiej w sprawie ubezpieczeń socyalnych. Układ reguluje stosunek polskiego „Zakładu ubezpieczeń społecznych” w Królewskiej Hucie wobec niemieckich związków zawodowych w sprawach ubezpieczeń od wypadków, oraz wobec niemieckich instytucji ubezpieczeniowych w sprawach ubezpieczeń inwalidzkich i urzędników prywatnych.

Układ podpisali w imieniu rządu polskiego poseł dr Zygmunt Seyda, a w imieniu rządu niemieckiego poseł dr Eckardt i prezydent policyi dr Schwendy.

Polska w międzynarodowej konwencji kolejowej.

Konwencja składa się z 60 artykułów; postanowienia konwencji stosują się do wszelkich przesyłek towarowych, przewożonych na podstawie listu przewozowego z obszaru jednego z państw umawiających się do obszaru drugiego państwa.

Do konwencji należą oprócz Polski państwa następujące: Austria, Belgia, Bułgaria, Dania, Francja, Holandia, Luksemburg, Niemcy, Norwegia, Rumunia, Serbia, Szwajcaria, Szwecja, Węgry i Włochy.

Republika austriacka oświadczyła w dniu 25 lipca 1921 roku, że uważa się za związaną postanowieniami konwencji nie tylko w stosunku do państw sprzymierzonych i stowarzyszonych, lecz również w stosunku do uczestników konwencji, nie należących do państw sprzymierzonych i stowarzyszonych.

Zmierzch Piastowców.

Sila i rozmach, z jakim stronnictwo Piastowców wystąpiło tuż po wskrzeszeniu Polski w pierwszym Sejmie Ustawodawczym, były wynikiem nie tyle sprytu i demagogii jego wodza, Witos, ile raczej następstwem przezornej polityki jego towarzyszy, którzy w okresie wielkiej wojny nie dopuścili do konpromitacji tegoż stronnictwa i nie pozwolili mu oświadczyć się za państwami centralnymi. Nie rozumiał jednak tego pan Witos, wychowany w klasnym, klasowym poglądzie na świat, który powodzenie swego stronnictwa przypisywał tylko sobie i swemu sprytowi. Toteż gdy p. Witos stanął u szczytu swej władzy i objął prezydenturę Rzeczypospolitej, zamiast rozzerzyć ramy swego klasowego stronnictwa i objąć niemi całość zagadnień narodowo-państwowych, zamiast podnieść chłopca do wyżyn odpowiedzialnego za dzieło obywatela, zamknął go jeszcze szczelniej w jego klasowości i zepchnął go do roli używającego samolubnie swego przedowniczego stanowiska w państwie. Reforma rolna w takiej formie, jaką pomyślał, a jeszcze więcej urzeczywistniło stronnictwo p. Witos, — stała się instytucją, służącą do obławiania się i wynagradzania mężów zaufania stronnictwa. — Mnożące się objawy demoralizacji stronnictwa w postaci szeregu afer, jak osławionych spółek leśnych, ja czarskich, a ostatnio Dojlid, były tylko naturalnem następstwem skrajnie pojętego egoizmu klasowego Piastowców.

Na tle jaskrawych przejawów upadku moralnego przywódców stronnictwa zarysowała się wewnątrz stronnictwa Piastowców silna opozycja wszystkich żywiołów w czciwych stronnictwa, która następnie przybrała formę ostrej walki wewnętrznej. Ponieważ p. Witos uparcie trwał przy swoich skompromitowanych Kiernkach i Brylach, stateczniejsi i czystszy członkowie stronnictwa, jak Bojko i Średniawski, usunęli się w cień. Skorzystał z tego energiczny, ambitny Belwederowczyk, p. Rataj i krok za krokiem, wyzyskując skandale otoczenia p. Witos, stwarzał w łonie Piastowców drogę konspiracji tego rodzaju większość, że pewnego dnia zobaczył się p. Witos w bezwzględnej mniejszości i odrzuceniu. W jakich zamiarach, pod czyją batutą działał p. Rataj okazało się to dopiero z chwilą, gdy przyszło do walki lewicy z Korfantom.

Wówczas to już stronnictwo piastowców popatrzało wbrew własnemu przekonaniu nawet wszystkie wnioski socyalistyczne. Nie dość na tem. W przededniu kampanii wyborczej zmuszono p. Witos, że przyjął na listę P. S. L. kandydatów Belwederu. Wystarczy chyba przytoczyć nazwisko pułkownika Miedzińskiego, szefa ochrony warszawskiej, aby zrozumieć, że stronnictwo Piastowców straciło już wszelką samodzielność i jest tylko narzędziem konspiracji socyalistyczno-belwederowskiej, wymierzanej przeciwko państwu.

Opanowanie P. S. L. przez p. Rataja i jego współspiskowców zamyka okres „piastowski” P. S. L. a oznacza zwrot ku radykalizowaniu chłopca polskiego, z którego robi się narzędzie ciemnej o zamiarach, ciemniejszej w czynach demagogii.

Do wyborów jest oczywiście Witos niezbyt potrzebny swej skrajnej lewicy, w jego stronnictwie tak mocno wybujałej, ale po wyborach — a wiemy to dobrze z polskówek od rozmaitych posłów P. S. L. — klub piastowców zostanie bezwzględnie kluby. Witos, jako sługa księżo-pański, jako reakcjonista, zostanie odsądzony od czci i wiary.

Grę prowadzą narazie zrecznie pp. Rataj i Bryl, Dąbski i świeżo konfirmowany piastowca, ongiś jego najzaciętszy wróg Stapiński.

Coraz częściej wychodzi teraz na światło dzienne, że podczas obecnej agitacji wyborczej pewne stronnictwa rozperzadzają fundusze, których w sposób normalny nie mogły zdobyć, ponieważ są za ubogie. Opinia publiczna pyta słusznie o źródło pochodzenia tych funduszy.

Uposażenie wojskowych powołanych na ćwiczenia.

Ministerstwo spraw wojskowych wydało następujące rozporządzenie:

1) Wojskowi, powołani do ćwiczeń z rezerwy lub pospolitego ruszenia otrzymują jako uposażenie:

a) **oficerowie i chorążowie** za każdy dzień służby, od dnia stawienia się do służby do dnia zwolnienia, **dzienną płacę, wynoszącą jedną trzydziestą część płacy podstawowej posiadanej stopnia, ryczałtu miesięcznego na umundurowanie i ekwiwalentu żywnościowego dla własnej osoby;**

b) **szeregowi — dzienny żołd** — zależnie od posiadanej stopnia, obliczony w stosunku jednej dziesiątej części **żołdu dekadowego szeregowych**, pełniących obowiązkową służbę wojskową, za każdy dzień służby od dnia przyjęcia w stan wyżywienia wojska.

2) **Oficerowie, mianowani w rezerwie**, otrzymują przy pierwszym powołaniu na ćwiczenia **dodatek na umundurowanie i wyekwipowanie w wysokości unormowanej dla oficerów**, mianowanych w służbie czynnej, nie otrzymują natomiast części miesięcznego ryczałtu na umundurowanie.

3) **Wojskowi z rezerwy lub pospolitego ruszenia, powołani do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji** lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej, **jako też ochotnicy**, otrzymują jako uposażenie od dnia stawienia się do służby, względnie przyjęcia w stan wyżywienia wojska:

a) **oficerowie i chorążowie** uposażenie w wymiarze takim samym, jak oficerowie i chorążowie w służbie czynnej, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat;

b) **szeregowi** — uposażenie w wymiarze takim samym, jak szeregowi, pełniący obowiązkową służbę wojskową.

O opłatę wpisów za dzieci urzędników

Szkoły żądają w dalszym ciągu opłat.

Rada ministrów w dn. 11 września powzięła uchwałę o przyjęciu na skarb państwa opłat wpisów szkolnych za dzieci niezamężnych funkcjonariuszy państwowych i zawodowych oficerów, uczęszczających do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych. Uchwała ta ogłoszona została urzędowo. Tymczasem zarządy szkół prywatnych nie uznają jej za obowiązującą i w dalszym ciągu żądają od rodziców uiszczenia opłaty z góry a conto pierwszego kwartału w wysokości 50.000—70.000 marek.

Urzednicy nie są w stanie złożyć takiej kwoty, ponieważ otrzymana na wrzesień pensja jest już na wyczerpaniu.

Związek pracowników poczty i telegrafu wystąpił wobec tego do rządu z petycją, żeby odnośnie ministerstwa oświecenia publicznego powiadomiły prywatne zakłady naukowe o uchwale Rady ministrów z dn. 4 września, oraz opracowały sposób uiszczenia opłaty szkolnej zakładom naukowym.

Trudności przy uzyskaniu paszportów zagranicznych.

Centralny Związek Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów otrzymuje ze sfer gospodarczych szereg skarg i zażaleń na trudności, czynione przez władze administracyjne przy wydawaniu paszportów zagranicznych. Zadośćuczynienie wszystkim żądaniom formalnym, zgłaszanym przez czynniki miarodajne wymaga wiele zachodu i pracy, a co najgorsze, pochłania niesłychanie dużo czasu, tak, że częstokroć, zwłaszcza w wypadkach nagłych, **interesant otrzymuje paszport wówczas, kiedy wyjazd jest już żądny.**

Wobec tego Centralny Związek zwrócił się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu o skomunikowanie się z czynnikami miarodajnymi celem możliwego ułatwienia i uproszczenia procedury wydawania paszportów zagranicznych osobom należącym do świata gospodarczego.

Jednocześnie prosił Związek o interwencję w Ministerstwie Spraw Zagranicznych celem ułatwienia i uproszczenia wydawania wiz i pozwoleń kupcom i przemysłowcom zagranicznym, chcącym przyjechać do Polski.

Znaczne utrudnienie czynione w tej mierze przez konsulatory i placówki zagraniczne, niewątpliwie odbijają się ujemnie na naszym życiu gospodarczym.

Kto obecnie ma zwalczać lichwę?

Walka z drożyzną a walka z lichwą. — Karanie lichwy oddane wyłącznie sądom. Komisye ekspertów. — Co robią „komitety społeczne“?

Zniesienie urzędów walki z lichwą wzbudziło wśród szerokich sfer społeczeństwa obawę, że zostaną teraz poprostu wydane na łup lichwiarzom, wobec tego, iż postępowanie sądowe jest powolniejsze, niż doraźna akcja urzędu stworzonego specjalnie do zwalczania spekulacji.

Według wyjaśnień, udzielonych przez przedstawiciela rządu prasie warszawskiej, sprawa przedstawia się następująco:

Na zasadzie noweli sejmowej z 5 sierpnia b. r. zniesione zostały urzędy do walki z lichwą, kompetencje których przeszły do władz administracyjnych. Odróżnić tu trzeba dwa odmienne pojęcia: Walkę z drożyzną i zwalczanie lichwy.

Walka z drożyzną należy do zadań **nadzwyczajnego komisaryatu do walki z drożyzną**, który za pomocą zakazu wywozu żywności zagranicę, ściślejszego strzeżenia granic, materialnego popierania organizacji spożywców, rzucania na rynek znaczniejszych zapasów artykułów pierwszej potrzeby i całego szeregu innych zarządzeń natury ekonomicznej, stara się wywrzeć odpowiedni wpływ na kształtowanie się cen.

Zwalczanie zaś lichwy należy do władz administracyjnych. W porównaniu z rozległym zakresem działania zniesionych urzędów walki z lichwą, **odnośne kompetencje władz administracyjnych są**

znacznie szczuplejsze; ograniczają się one do wydawania zarządzeń zapobiegawczych. Natomiast stwierdzone fakty lichwy należą do sądów.

Ustawa dotyczy tylko tzw. artykułów pierwszej potrzeby. Dziś pod to pojęcie podciąga się nie tylko artykuły żywności, lecz także odzież, obuwie, bieliznę i t. p.

Ocena, czy zachodzi wypadek lichwy, t. j. czy przekroczono ceny dopuszczalne, należy do **komisji ekspertów**, które mają powstać w najbliższym czasie przy władzach administracyjnych, a składać się będą z przedstawicieli handlu i przemysłu, konsumentów, reprezentantów władz samorządowych i instytucji społecznych, które zechciały przyjąć udział w walce z lichwą.

Zasadniczą, notoryczną przeszkodą dla władz w rozwinięciu skutecznej działalności w tej walce stanowi **niepojęta bierność naszego społeczeństwa**, które wprost daje paskarzom impuls do zamachów na swą kieszeń, przez brak zaufania do władz, ścigających paskarstwo. **Ludzie woła przepłacać towar, aniżeli zwracać się do organów władzy.**

Jeszcze z początku r. 1921 min. spraw wewn. zatwierdziło statut „Komitetów społecznych do walki z lichwą i zbytkiem”. Na tem się skończyło, gdyż komitety te wogóle nie mogły się stać do skutku środkiem reagowania społeczeństwa na wyzysk lichwiarski.

Czy będziemy mieli dość cukru?

Chwilowy brak spowodowany zakupami przed zwyżką cen. — Stworzenie wielkiego zapasu cukrowego. — Ceny cukru zależne od cen żyta.

Polska była i jest krajem o dużej produkcji cukru, a równocześnie cierpiącym silny głód cukrowy. Przyczyną tego anormalnego zjawiska było nieuregulowanie stosunku między produkcją a zapotrzebowaniem. Przed miesiącem wytworzyła się taka sytuacja, iż konsumenci — pod wpływem krążących wieści o podwyższeniu cen cukru, zaczęli **na gwałt kupować większe ilości tego towaru**, skutkiem czego kupcy i hurtownicy znaleźli się nagle bez zapasów.

Wprawdzie istnieją znaczne magazyny rządowe pełne cukru, stanowiące niejako żelazny kapitał zapasowy, przeznaczony dla różnych rządowych konsumów i t. d., lecz ten bardzo zwolna dochodzi do konsumenta i głodu cukrowego nie jest w stanie nasycić.

By zaradzić na przyszłość takiemu zjawisku znikania cukru w pewnej porze, przemysłowcy cukrowi zamierzają stworzenie wspólnymi siłami **wielkiego zapasu cukrowego**, z którego można każdej chwili pokrywać nagle a wzmożone zapotrzebowanie.

Obecnie braku cukru obawiać się nie należy, gdyż urodzaj buraków w tym roku był bardzo wielki. Charakterystyczne jest, że przyszłe ceny cukru będą w zupełności zależne od **każdorazowych cen — żyta**. Zależność wzajemna tych dwu odmiennych produktów tłumaczy się tem, iż plantatorzy buraków zawierając umowy z cukrowniami, stawili ceny regulujące się według cen żyta.

Minister sprawiedliwości a wybory.

(MIN. SPRAWIEDLIWOŚCI JAKO INSTYTUCYA NIEMA ZWIĄZKU Z WYBORAMI. — SUDOWE RARY ZA NADUŻYCIA WYBORCZE. — SĘDZIOWIE KANDYDUJĄCY BĘDĄ URLOPOWANI.)

Warszawa. (Tel. wł.) Wczoraj wieczorem odbyła się w Ministerstwie sprawiedliwości konferencja prasowa, na której p. min. Makowski po informował przedstawicieli prasy o zamiarach organizacyjnych w ministerstwie i projektach ustaw składanych Sejmowi, zmierzających do unifikacji sądownictwa. Minister wyraził przytem pogląd na stanowisko urzędów sprawiedliwości w okresie przedwyborczym. Oświadczył mianowicie w kwestyi stosunku ministra sprawiedliwości do wyborów, że **min. sprawiedliwości jako instytucja nie ma żadnego związku z wyborami** natomiast czynności rządu w dziedzinie przeprowadzenia wyborów i wzmianka z ostatnim artykułem ordynacji wyborczej o porozumieniu się z min. sprawiedliwości tłumaczy się tem, że wedle przepisu ordynacji, czynność ta spada na **sądy najwyższe i na nie, których sędziów**, których przedstawicielem w rządzie jest minister sprawiedliwości, natomiast **zadanie ministra polega na dążeniu do zapewnienia wszystkim obywatelom stanowczej ingerencji prokuratury we wszystkich wypadkach nadużyć wyborczych.**

W końcu p. Makowski zaznaczył, że ci sędziownicy, którzy zamierzają kandydować do Sejmu lub Senatu będą urlopowani, aby nie powzięto względem nich podejrzeń o stronnicze wykonywanie wymiaru sprawiedliwości.

Stosunki Polski z M. Ententą są jak najlepsze.

Warszawa (tel. wł.) Czynniki rządowe, które brały udział w naradach w Sinaju, zapewniają, że **stosunki pomiędzy Polską a Małą Ententą są jak najlepsze** i że o tem będzie się można przekonać w najbliższym czasie, na przykład **podczas wyborów do Rady Ligi Narodów**. Wtedy istotnie się przekonamy, czy p. Narutowicz błędził, czy też p. Aszkenazy ministrowi robił samodzielną politykę.

Pomyłka czteromilionowa.

Pisma wielkopolskie doniosły niedawno o przykrym wypadku, jaki się zdarzył w Poznaniu kasyerowi P. K. K. P. Przez pomyłkę wydał on komuś **wiązkę banknotów pięciotysięcznych, zamiast tysięcznych**. Powstał wskutek tego **niedobór w wysokości 4 milionów marek**, który oczywiście uważano za niepowetowany.

Jednakże okazało się, że są jeszcze ludzie, zdolni zwrócić nawet tak sutą nadwyżkę dobrowolnie. Pewien przemysłowiec poznański i jego kasyer, wróciwszy z letnich wyjazdów i sprawdzwszy stan kasy, zauważyli, iż w czasie ich nieobecności powstała w kasie nadwyżka w wysokości 4 milionów marek, której pochodzenia nikt objaśnić nie umiał. Dopiero gdy pojawiła się w gazetach wzmianka o pomyłce kasyera P. K. K. P., sprawę na podstawie ksiąg i czeków wyjaśniono i nadwyżkę firma niezwłocznie wpłaciła.

Trzech młodych zdrajców ojczyzny.

Chcieli sprzedać bolszewikom tajne dokumenty wojskowe. — W r. 1920 walczyli z bolszewikami, w roku 1922 zradzali Polskę. — Nieudale samobójstwo. — Dziecinnada i nieświadomość?

Przez dwa dni ubiegłe sąd warszawski sądził przy drzwiach zamkniętych sprawę 18-letniego **Tadeusza Kempy**, ucznia 6-klasowej szkoły realnej, **Michała Niewodniczańskiego**, lat 19, ucznia 8-klasowej szkoły realnej 19-letniego **Stefana Kozickiego**, oskarżonych o to, iż na początku b. r. zachodzili oni do lokalu misji rosyjskiej w hotelu Rzymskim, a następnie **używali** **sprzedać** **członkowi** **tej misji** **wykradzione** **przez siebie** **w sztabie** **generalnym** **młn.** **spraw** **wojsk.** **dokumenty** **poufne.**

Sąd po dwudniowych rozprawach i wysłuchaniu szeregu świadków, skazał **Kempę** **na 2**

lata, **Kozickiego** **na 1 rok** **więzienia,** **Niewodniczańskiego** **zaś uniewinnił.**

Jest to ten sam Kempa, który na początku lipca r. b. jako więzień polityczny powiesił się na ręczniku i którego odcięto i uratowano. Został on wówczas 3 listy do rodziny i władz, w których przyznaje, że **czyn swój popełnił przez lekkomyślność, że przez dziecinnadę i nieświadomość** mógł być bez mała przyczynić się do upadku ukochanej Rzeczypospolitej polskiej, dla której szczęścia i wolności w 1920-tym r. podczas najścia bolszewików siedł z młodocianym zapalem w bojach frontowych.

Kłopoty ze zmarłym „Badaczem Pisma św.”

W tych dniach zaszedł w Łodzi ciekawy wypadek na tle spisania aktów zejścia. Zmarła **p. Manda**, należąca do **stowarzyszenia „Badaczy Pisma Świętego”**; pastor Angerstein nie chciał spisać aktu zejścia, ponieważ nieboszczka została **drugim raz ochrzczona** i należała do wyżej wymienionego stowarzyszenia. Ministerstwo wyjaśniło, że stowarzyszenie „Badaczy Pisma Świętego” jest stowarzyszeniem legalnym, zatwierdzonym przez byłe władze rosyjskie, a w Małopolsce należy do stowarzyszeń, które mają prawo odprawiania nabożeństwa w domach.

Na wezwanie Magistratu, pastor Angerstein nie chciał wydać **oświadczenia swego na piśmie** i dopiero na skutek interwencji komisarza rządu nadesłał wyjaśnienie oraz zezwolenie na pogrzebanie zwłok w grobach rodzinnych. Świadcstwo zejścia spisał urząd stanu cywilnego.

Króle i bolszewicy.

W Moskwie z powodu pertraktacji genueńskich i powodzeń światowych p. Cziczera, karmiącego się komarami i truskawkami w szampanie, krąży konspiracyjnie odbity na hektografie następujący wierszyk:

O jakież zaszczyt nas spotyka królów świata
Łotr, złodziej, zbrodniarz, zbój, siedzą w wytwornym kole

Z arcybiskupem się ich główny herszt już brata
I śmiech swobody, śmiech brzmi przy pospolitym stole

Uśmiechy ku nim idą i stu uściski rąk

Ich zdań słuchają tu z powagą

Król z katem! Król z wynalazcą miak!

Zalście widzisz tu świata prawdę nagą.

Niezwykła podróż akademicki przez dżungle amerykańskie.

Panna Mac Gregor, lat 26 studentka uniwersytetu Columbii, powróciła przed paru dniami do N. Yorku po przebyciu niezwyklej podróży w Andach, w południowej Ameryce.

Panna Mac Gregor **zorganizowała sama własną ekspedycję**, która z Limy, stolicy Peru, postanowiła przekroczyć pasmo gór i dżungla, **gdzie dotychczas rzadko kiedy stanęła stopa białego człowieka wogóle.**

Panna Mac Gregor **jest pierwszą kobietą**, która odważyła się na podobną wyprawę. Miała ona tylko jednego przewodnika Anglika, dwóch poganiaczy mułów i pięć mułów z zapasami.

Śladem miesięcy trwała wyprawa. Trzeba było przechodzić przez skały nad przepaściami, gdzie każdy krok nieostrożny groził śmiercią. Trzeba było przedzierać się przez dżungle, gdzie oprócz dzikich zwierząt i od czasu do czasu spotykanych dzikich Indian, niema śladu dróg i cywilizacji.

50 miliardów franków w złocie posiada skarbnica państwa w Ameryce.

Ilość złota posiadana przez skarbnicę państwowej Stanów Zjednoczonych wynosi według ostatnich obliczeń 3 miliardy 858.548.202 dolarów t. j. z góra pięćdziesiąt miliardów franków.

Obieg pieniężny wynosił dnia 5 października 4 miliardy 398 milionów dolarów, co przy 100 milionach mieszkańców wynosi blisko czterdzieści dolarów na głowę. Stany Zjednoczone skupiły w swoim ręku największą ilość złota!

Poeta nie potrzebuje uznania urzędowego.

Pisma francuskie przynoszą wiadomość, iż znany poeta francuski, Francis Jammes, odrzucił ofiarowywany mu krzyż Legii honorowej, który miał być uczczeniem jego zasługi na polu literatury. — Poeta dowiedziawszy się, że nazwisko jego figurować ma pomiędzy odznaczonymi krzyżem Legii honorowej, oświadczył krótko: „Dziękuję i nie przyjmuję”. Redakcja „Matin’a” zwróciła się do autora „Tryumfu życia” z prośbą o umotywowanie tego czynu. Na to poeta odpowiedział następująco: „Jestem wielce wdzięczny panu Berardowi, iż chciał naprawić to, co mu się wydało niesprawiedliwością lub zapomnieniem ze strony jego poprzedników, sadzę jednak, że dzieło poety nie potrzebuje uznania oficjalnego.

Jakże dalecy od tego wysokiego pojmowania odności twórcy są niektórzy polscy literaci, którzy z powodu nominacji ich na urzędowej uroczystości rozdzierają z rozpachy szaty i skarżą się przed całym światem.

Poród w aeroplanie.

Pani Georges Brayer jest pierwszą kobietą, której bocian złożył wizytę wysoko w przestworzu, gdy się znajdowała 5000 stóp nad ziemią.

W czasie jazdy powietrznej w jednym z miejsc kąpielowych nad morzem Śródziemnym narodziło się na świat dziecko. Pilot natychmiast zaczął się opuszczać i wylądował przed jednym z hoteli, gdzie tak dziecku jak i matce udzielono pierwszej pomocy.

Ludzie czy pieski?

Przedstawiona powyżej para, to reprodukcja jednego z pism czeskich, przedstawiająca w doskonałym karykaturalnym ujęciu pokrewieństwo fizjognomii psich i ludzkich. On — kundel, niby typowy palikarz wiecowy, z fajką w gębie, poezczekujący „hańba” na znak dany przez pana, ona — buldoczka, odzywająca się rzadziej, lecz jeszcze zacieklejsza. Podobieństwo frapujące. Artysta zaczerpnął zapewne wzorów do tych typów na przedmieściu rodzinnej „złotej Pragi”...

AL. DUMAS (ojciec).

1001 OPOWIEŚCI O DUCHACH.

PRZEŁOŻYŁ St. KULINSKI.

47

‘Každy zajął miejsce, jakie mu etykieta przeznaczyła. Gregoriska siedział koło mnie. Ja byłam gościem i jako taka wskazałam Kostakiemu miejsce honorowe koło jego matki Smerandy. Tak się nazywała hrabina.

Gregoriska również zmienił ubiór. Miał na sobie węgierską tunikę, podobnie jak brat, lecz z granatowego aksamitu i spodnie z niebieskiego kaszmiru. Wspaniała odznaka wisiała na jego szyi: był to order Niszan sultana Mahometa.

Inni domownicy jedli przy tym samym stole, usadowieni według swego znaczenia, jako przyjaciele domu lub służący.

Obiad był ponury. Kostaki nie przemówił do mnie ani słowa, zato brat jego był tem uprzejmiejszy, wciąż rozmawiając ze mną po francusku. Matka podsuwała mi potrawy z ową uroczą, zwykłą sobie powagą. Gregoriska prawdę powiedział: była ona prawdziwą księżną w każdym calu.

Po obiedzie Gregoriska podszedł do matki i w języku mołdawskim przedstawił jej, że będąc bardzo znużoną wypadkami tego dnia, potrzebuję nieodzownie samotności i spokoju. Smeranda skinieniem głowy dała znać, że uważa to za rzecz słuszną, podała mi rękę, pocałowała mnie w czoło, jak córkę, życząc dobrej nocy.

Gregoriska nie omylił się: istotnie tęskniłam bardzo za chwilą samotności. Podziękowałam księżnej, która mnie odprowadziła aż do drzwi. Tu już

oczekiwały te same dwie kobiety, które mnie przedtem zaprowadziły do mego pokoju.

Pożegnawszy księżną i jej synów znalazłam się w tym samym pokoju, który uprzednio opisałam.

Odprawiłam służebne i na migi dałam im do zrozumienia, iż rozbiórę się sama. Oddaliły się natychmiast oznakami szacunku, z których domyślałam się, iż otrzymały rozkaz posłuszeństwa wszystkim innym rozkazom.

Znalazłam się więc sama w tym ogromnym pokoju w części tylko oświetlonym świecą, która nie mogła rozjaśnić całej komnaty. Była to osobliwa gra światła i cieni — ta walka między świecą a promieniami księżycy, wpadającymi przez niezastłonięte okno.

Prócz drzwi prowadzących na schody, którymi weszłam, było jeszcze dwoje drzwi w tym pokoju, lecz ogromne rygle — które pozasuwałam — upewniły mnie o bezpieczeństwie i spokoju z tej strony.

Zbadałam drzwi wchodowe. I one również zaopatrzone były w zasówki.

Otworłam okno: wychodziło na spadzisty bok skały.

Przekonałam się, iż Gregoriska słusznie wybrał właśnie ten pokój dla mnie.

Powróciwszy na sofę, znalazłam na stojącym u wejścia stoliku, mały, złożony bilecik.

Otworzyłam go i wyczytałam nakreślone po polsku słowa:

„Śpij pani spokojnie i nie obawiaj się niczego, dopóki pozostajesz w zamku. Gregoriska”.

Idąc za tą dobrą radą i ulegając niezmiernemu zmeczeniu położyłam się i zasnęłam.

XIV. Dwa bracia.

Od tej chwili, byłam w zamku uważana za swoją, od tej chwili też datuje się dramat, który wam pragnę opowiedzieć.

Obaj bracia zakochali się we mnie, każdy w sposób, odpowiadający jego charakterowi.

Kostaki już następnego dnia wyznał, że mnie kocha, oświadczył, że należy do niego a do nikogo innego i że mnie raczej zabije, niż odda komukolwiek.

Gregoriska nie mówił nic, lecz okazywał mi na każdym kroku troskliwość i uprzejmość. Używał wszelkich środków, jakie mu dało staranne wychowanie, wspomnienia młodości, spędzonej w najświetlejszych centrach Europy — aby mi się spodobać. Ach, nie przyszło mu to z trudnością. Przy pierwszym dźwięku jego głosu uczułam już, iż ten głos działa na me serce; przy pierwszym spojrzeniu jego oczu uczułam, iż ten wzrok przenika nie do głębi.

W ciągu trzech miesięcy Kostaki zapewnił mnie ze sto razy, że mnie kocha i odgadł, że go nienawidzę; w ciągu trzech miesięcy Gregoriska natomiast nie wyznał mi swej miłości, a jednak czułam, iż będę do niego należała, jeśli tego zażąda.

Kostaki zaniechał wycieczek i krokiem nie oddalał się ze zamku. Na ten czas zrezygnował z dowództwa na rzecz swego pomocnika, który od czasu do czasu odbierał od niego rozkazy i znowu znikał.

Także i Smeranda pokochała mnie, a było to namiętne przywiązanie, którego oznaki sprawiały mi trwogę. Całkiem wyraźnie brała Kostakiego w opiekę i chyba zazdrośniejsza była o mnie, niż on sam. Ponieważ jednak nie umiała ani po polsku ani po francusku, zaś ja nie rozumiałam mołdawskiego — przeto nie mogła skutecznie popierać u mnie sprawy swego ulubieńca. Jednakże nauczyła się po francusku trzy słowa, które za każdym razem powtarzała, całując mnie w czoło:

— Kostaki kocha Jadwigę!

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z TEKŃ KRAKOWIANINA.

Mój przyjaciel opowiedział mi wczoraj następujące zdarzenie:

Nie miałem szczęścia w ostatnich czasach. Interesy moje szły pod psem i bieda zaczęła do mnie zaglądać. Jakiś nieszczęśliwy los ciągle mnie prześladował. Chcąc się dowiedzieć, co mam ze sobą począć i pragnąc odchylić rąbek zasłony, zakrywającej przyszłość, udałem się po poradę do słynnej wróżki przy ul. Blich.

Stara wiedźma zażądała z góry 5000 marek za konsultację i zaczęła stawiać kabałę.

— Pan teraz nie ma szczęścia, — rzekła w końcu, — ale wkrótce los się odmieni, jeżeli pan będzie stale przy sobie nosił ten oto talizman.

To powiedziawszy, wręczyła mi zapleczone pudełeczko.

— Niech pan tylko nigdy nie otwiera pudełeczka i do niego nie zagląda, — dodała, — bo talizman straciłby zaraz swą magiczną siłę.

Zapłaciłem czarownicy honorarium, włożyłem ten talizman do kieszeni i odtąd nigdy się z nim nie rozstaję.

Tęgo samego dnia otrzymałem list od pewnego bogatego znajomego z prowincji, który mnie błagał o podjęcie mu małego, umebłowanego pokoiku za 50.000 marek miesięcznie. Naturalnie z radością zgodziłem się na tę propozycję. Na drugi dzień wygrałem milionówkę, więc zaraz pożyczylem przyjacielowi milion marek na 15 procent miesięcznie. Zaczęłam też handlować zbożem i dostawiać prowianty na Górną Śląsk, na czym znowu zarobiłem bardzo pokąsną kwotę. Talizman przynosił mi najwidoczniej szczęście i wszystko szło mi jak z płatka.

Byłbym drogo zapłacił, żeby się dowiedzieć, co zawiera tajemnicze pudełko i czemu właściwie zawdzięczam ten szczęśliwy zwrot w interesach. Poszedłem więc znowu do wróżki i zacząłem ją dręczyć pytaniami. Po namyśle zażądała 50.000 marek za wyjaśnienie tajemnicy. Zapłaciłem je bez namysłu, poczem czarownica powiedziała mi uroczyscie:

— Pudełeczko zawiera kawałek paska „Piasta”. W interesach nic nie przynosi takiego szczęścia, jak ten pasek ludowcowy. Wyszedłem od wiedźmy jak oszołomiony. Ściskając w ręku pudełeczko z paskiem Pa-skopiasta, pobiegłem robić uczciwe interesy.

Chwila bleząca.

Kraków, dnia 20. września 1922.

15 minut wolno zegarom krakowskim spażniać się?

W „Dzienniku Ustaw” ogłoszono rozporządzenie, określające na jakie uchybienia w stosunku do czasu obowiązującego mogą sobie najwyżej pozwolić zegary, wystawione na widok publiczny. Granice uchybienia owych są różne.

I tak w pięciu miastach głównych: Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i Wilnie uchybienie nie może przekraczać poza 3 minuty, w miastach posiadających stacje kolejowe albo telegraficzne uchybienie nie może przekraczać 5 minut, w pozostałych zaś miejscowościach niewolno się zegarom mylić więcej, niż o 20 minut.

Z zegarami krakowskimi damy sobie jakoś radę. Gorzej będzie z ludźmi, spażniającymi się do teatru, na zebrania, do biur i t. p., z czego Kraków przy swej ościężałości słynie w całej Polsce. Tutaj żadna ustawa nie pomoże!

Wiec w sprawie postulatów urzędniczych.

Wczoraj wieczór o godz. 6 w sali Tow. technicznego przy ul. Straszewskiego odbył się pod przewodnictwem prof. dra Krajewskiego wiec, mający na celu skryształowanie postulatów warstwy urzędniczej wobec niedostatecznego uwzględnienia potrzeb tej warstwy przez rząd.

Wiec, trwający pełne 3 godziny, objął referaty prof. Sikorskiego i dra Czaplinsk'ego o nowym projekcie plac urzędniczych, poczem w dyskusji zabral głos szereg mówców. P. Górnowa przemawiała w sprawie wdów i sierót, dalej p. Górnowa, p. Wierenberg p. Przybylski, dr Wener i wielu innych.

Tragedya inwalidy.

Nie mogąc znaleźć pracy — poderzwał sobie na ulicy gardło.

Przechodnie Krakowskiego Przedmieścia w Warszawie byli onegdaj świadkami okropnej sceny: w oczach ich poderzwał sobie gardło brzytwa jakiś kaleka i padł na ziemię, brocząc obficie krwią. Wezwane Pogotowie pospieszyło z pierwszą pomocą i przewiozło nieszczęśliwego do szpitala.

Wiec zakończył się przyjęciem rezolucji, w której zgromadzeni reprezentanci wszystkich dykasterji urzędniczych uchwalają wysłać depeszę do prezydium Rady m. st. i do marszałka Sejmu, domagając się aby jeszcze w obecnej kadencji Sejm wziął pod obrady projekt regulacji plac urzędników.

Szczegółowe sprawozdanie z wiecu podamy w najbliższym numerze.

Aresztowanie n'ebez-liecznego szpiega w Krakowie.

(ch) Przed kilku dniami organa bezpieczeństwa publicznego aresztowały w Krakowie 31-letniego **Wojciecha Gabora**, pochodzącego z Czechosłowacyi, pod zarzutem **uprawiania szpiegowstwa na rzecz jednego z państw ościennych**.

Bliższe szczegóły zbrodniczej działalności niebezpiecznego szpiega trzymane są na razie w tajemnicy, ze względu na toczące się jednocześnie śledztwo w tej sensacyjnej sprawie.

PROGNOZA NA ŚRODĘ. Dość pogodnie, chłodno, umiarkowane wiatry z kierunków zachodnich.

„NAPRZODZIE” Na twoje łgarstwa, jakieś wypisał na temat niedzielnego zgromadzenia, urządzonego przez Chrześ. Zw. Jedności Narodowej, reagować na seryo nie będziemy, gdyż polemizować można jedynie z ludźmi działającymi nawet źle ale, bona fide, u twoich zaś współpracowników wypisujących podobne brednie brak podstawowych zasad dobrej woli i uczciwości. A w takim wypadku najlepiej trzymać się zasady: „nie tykać bo... śmierdzi”. I my was tykać nie będziemy.

TOW. OPIEKI NAD WDOWAMI I SIEROTAMI po oficerach rozpoczyna w najbliższą niedzielę tj. 24 bm. cykl dancinów, które odbywać się będą w sali Kasya oficerskiego przy ul. Zyblikiewicza w każdą niedzielę od godz. 5—8 wieczór. W skład Komitetu zabawowego wchodzi znane w kołach towarzyskich osobistości, dające rękojmię, iż dancingi będą skupiały wyborowe towarzystwo i staną się prawdziwą atrakcją dla wszystkich łaknących milej rozrywki. Dancingi te przyciągać będą zapewne także nieańczących, albowiem Komitet w jednej z sal urzędu obficie zaopatrzony bufet, gdzie przy nakrytych stolikach wydawane będą podwieczorki po bardzo przystępnych cenach. W ten sposób zatem będzie można mile spędzić czas przy dźwiękach muzyki wojsk. Zaproszenia imienne wydaje przewodnicząca Komitetu p. pułkownikowa Zakrzewska, ul. Łobzowska 47.

DZIWNÉ POJĘCIE OBYWATELSTWA U KIEROWNICTWA SZKOŁY W OSIELCU. Komitet dla zwalczania analfabetyzmu w wojsku czyni wszelkie wysiłki, by zebrać fundusze na uruchomienie kursów. Akcyę tę popierają najgoręcej wszystkie władze tak cywilne jak i wojskowe i wszystkie uświadomione sfery obywatelskie. W ostatnich tygodniach Komitet rozesłał za wiedzą i zezwoleniem Województwa i Kuratorjum szkół, odczyty do wszystkich gmin i szkół w okręgu krakowskim. Do szkół załączono nalepki 10-cio markowe z prośbą o zbieranie groszowych datków wśród diatwy szkolnej. Chodziło Komitetowi zarówno o fundusze, jako też o spopularyzowanie kursów. Zarząd Szkoły w Osielcu odesłał znaczki nie zadawszy sobie trudu uświadomienia młodzieży i zbierania drobnych ofiar a przez to wyrażania w młodzieży poczucia obowiązku obywatelskiego. To samo uczynił Zarząd Szkoły ruskiej w Żduni, lecz to nas mniej dziwi. Komitet będzie na przyszłość podawać do publicznej wiadomości podobne czyny obywatelskie.

ZE STRONY PUBLICZNOŚCI dochodzą nas ciągle skargi na niekulturalne zachowanie się wobec jadących publiczności kontrolera tramwajowego p. Danilaka. Sądimy, że Dyktetya tramwaju wglądnie w tę sprawę.

Z TEATROW.

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. „Jutro pogoda” powtórzona będzie we środę i w czwartek, ustępując miejsca na afiszu w sobotę 23 bm. „Edukacy Bronki” Stefana Krzywoszewskiego. Głośna w swoim czasie sztuka autora warszawskiego, pamiętna jest i u nas olbrzymim sukcesem, dzięki popisowym rolom.

Z OPERY I OPERETKI. „Róża Stambułu” będzie daną dziś we środę 20 bm. i jutro we czwartek 21 bm. ze współudziałem pp. B. Krajewskiej i H. Millera. W piątek 22 bm. „Straszny dwór”.

Z „BAGATELI”. „Cudowne medyum” sensacyjna sztuka L. Verneuil'a i G. Berra z pp. Bruczoła Dobrzańskim, Michałowskim i Winklerem powtórzona będzie we środę, czwartek i piątek.

RITA SACCHETTO, sławna artystka filmowa i tancerka wystąpi dziś tj. we środę 20 bm. o godz. 10 wieczór z jedynym wieczorem poematów tanecznych w Miejskim Teatrze im. Jul. Słowackiego. Bilety pozostałe są do nabycia w kasie teatralnej.

ADAM DIDUR, który obecnie w Chicago podczas wielkiego stagione operowego kreował po raz pierwszy z ogromnem powodzeniem rolę Searpia w „Tosce” — przybył już do Europy i znajduje się w Paryżu. Znakomity śpiewak wystąpi w Krakowie tylko jeden raz a to w niedzielę 24 bm., poczem wyjeżdża na tournée koncertowe.

MIEJSKA SZKOŁA DRAMATYCZNA (STARY TEATR) rozpoczyna rok szkolny we czwartek 21 bm. o godzinie 4 popoł. Zapisani do szkoły uczniowie zechcą zebrać się o tej porze w budynku szkolnym. Dodatkowe wpisy przyjmuje dyrekcya jeszcze tylko od czwartku 21 do soboty 23 bm. od godz. 5—7 popoł. w biurze swem w Starym Teatrze.

REPERTUARY TEATRALNE.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Środa: „Jutro pogoda”.

Czwartek: „Jutro pogoda”.

TEATR MIEJSKI OPERA I OPERETKA.

Środa: „Róża Stambułu”.

Czwartek: „Róża Stambułu”.

TEATR „BAGATELA”.

Środa: „Cudowne Medyum”.

Czwartek: „Cudowne Medyum”.

Z SALI SADOWEJ.

Zona rozstrzelanego

Wereszczyńskiego przed sądem.

Sensacyjny proces w Warszawie.

W warszawskim sądzie okręgowym rozpoczęła się wczoraj sensacyjna rozprawa przeciw **Tadeuszowi Przybylskiemu i Jadwidze Wereszczyńskiej**, oskarżonym o współudział w kradzieży pieniędzy skarbowych, dokonanej przez ppor. Wereszczyńskiego, rozstrzelanego przed kilku miesiącami na mocy wyroku sądu wojskowego. Przybylski pozostaje w więzieniu, Wereszczyńska (żona rozstrzelanego) przebywa za kaucyą na wolności.

Sprawa budzi poważne zainteresowanie pod względem prawnym głównie z tego powodu, iż cały materiał dowodowy zgromadzony przeciw oskarżonym — polega na **zeznaniach nieżyjącego już Wereszczyńskiego**, który w śledztwie i na rozprawie sądowej — 7 razy zmieniał swe zeznania.

Z POLSK.

ODZNACZENIE KSIĄŻKI POLSKIEJ. Niedawno wydana książka komandora-lekarsza marynarki, Floryana Hłaski, „Morzami ku Polsce”, doczekała się wybitnego uznania. Autor zmarł w zimie, pozostawiając w pośmiertnej spuściźnie tę książkę, w której obok umiłowania Ojczyzny odbija się świat cały we wspomnieniach 20-letniej żeglugi. Do brata autora nadeszły obecnie pisma od Wiktora Emanuela III. króla włoskiego (dr Hłasko brał udział w ratowaniu ofiar trzęsienia ziemi w Mes-

Zona dwu mężów.

Tragedya jedna z tysięcy. — Zbrojny pokój we wspólnym domu.

W pewnej wsi. powiatu nowosądeckiego zaszedł wypadek, jeden z tysięcy, żywy dramat przeżyć dwojga ludzi rozdzielonych wojną.

Jeden z zamożniejszych włościan powołany pod broń w r. 1915, krótko po zawarciu małżeństwa z młodą, a urodziwą kobietą, po odbyciu szeregu bitew dostał się do niewoli. Listy pisane przez żonę zrazu dochodziły, następne wracały jako niedoręczone. Mimo najusilniejszych starań nie zdołano stwierdzić, czy zaginiony żyje i po upływie 3 lat żona wdroiła kroki o uznanie go za zmarłego, co też po jej myśli przeprowadzone zostało. Spadek stanowiący połowę domu i znacznego gospodarstwa przyszanono żonie. Małżeństwo to miało jedno dziecko.

Krasa młodej wdowy i majątek pociągły pewnego dorodnego włościańskiego syna. Zabiegi o uzyskanie ręki zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem. Młode małżeństwo, którego owocom dziś jest dwoje dzieci, żyło szczęśliwie, aż jednego dnia zjawił się ku przerażeniu małżonków pierwszy mąż i zorientowawszy się natychmiast w sytuacji, nie mógł pohamować oburzenia. Żona dwu mężów powstrzymała wiszącą burzę przedstawieniem aktu sądowego, uznającego pierwszego męża za zmarłego.

Sąd po pojawieniu się zaginionego unieważnił wyrok i całe postępowanie spadkowe, unieważ-

nionem również zostało powtórne małżeństwo. Zaginiony odzyskał majątek i prawa małżeńskie, ale nie odzyskał żony, która drugiego męża porzucić nie chciała, ani tem mniej dzieci z tego drugiego małżeństwa. Nastąpił więc oryginalny w swoim rodzaju podział. Prawowity mąż osiadł w połowie domu ze swoim dzieckiem, żona zaś z drugim mężem i dziećmi w drugiej połowie.

Tak napozór proste rozwiązanie stało się powodem mnóstwa powikłań, jakie następcza takie komiczne jednak współzycie. W jednym i drugim mężu powstały wzajemne podejrzenia co do osobistego bezpieczeństwa, ponadto drugiego męża dręczyła myśl, czy żona z czasem nie zwróci się do pierwszego.

Zaczęły się z jednej i drugiej strony pogrozki, co spowodowało najpierw drugiego, a potem pierwszego męża do najęcia sobie obrońców. Obrońcy ci mieszkają obecnie przy boku jednego i drugiego, strzegą ich i szpiegują nieszczęśliwą kobietę. Taki zbrojny pokój trwa już od trzech tygodni.

Jak się taki stan zakończy — niewiadomo, ale że nie potrwa długo jest więcej jak pewne. W każdym razie warto jest śledzić bieg dalszych wypadków, co może posłużyć do ułożenia stosunków w przyszłości na wypadek powtórzenia się podobnej ciekawej niezmierznie sprawy.

synie przy boku królowej), od Naczelnika Państwa, do marszałka Sejmu. Trampczyńskiego i wielu innych osób. Skromna książka marynarza polskiego przemówiła do obcych i swoich wysoce humanitarnym światopoglądem.

WYCIĘCZKA EKONOMICZNA SZWAJCARSKA przyjęta została wczoraj rano przez nin. spraw zagran. p. Narutowicza, w południe bawiła u p. Nowaka. O godz. 1 p. Narutowicz wydał w hotelu „Bristol” śniadanie na cześć gości szwajcarskich. Popołudniu goście szwajcarscy złożyli wizytę p. Naczelnikowi Państwa.

KOMISYA ROZJEMCZA W WILNIE. Ministerstwo pracy i opieki społecznej powołało nadzwyczajną komisję rozjemczą, która w myśl rozciągniętej na ziemię Wileńską ustawy o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości a dozorcami domowymi, rozstrzygnie ciągnący się od dłuższego czasu zatarg wspomnianych stron. Przedwstępne posiedzenie komisji odbędzie się 18 bm.

APROWIZACYA DLA ŚLASKA. „Kurier Warszawski” donosi: Pod przewodnictwem marsz. Trampczyńskiego odbyło się posiedzenie komitetu pomocy apro wizacyjnej dla G. Śląska. Przyjęto deklarację sum na akcję komitetu między innymi 20 milionów marek w gotówce.

KONGRES CHRZEŚĆ. MŁODZIEŻY PRACUJĄCEJ. 1 października odbędzie się pierwszy kongres chrześcijańskiej młodzieży pracującej, zorganizowany przez komitet wykonawczy chrześcijańskiego związku młodzieży narodowej. Komitet wykonawczy otrzymał na zaproszenie swe przyrzeczenie udziału przedstawiciele młodzieży francuskiej, jugosłowiańskiej, czesko-słowackiej i niemieckiej.

ZJAZD POLSKIEGO NAUCZYCIELSTWA NA G. ŚLASKU. Dnia 20 września o godzinie 10-tej przedpołudniem, odbędzie się w Katowicach zjazd całego nauczycielstwa polskiego na Górnym Śląsku.

PODWYŻSZENIE CEN DZIENNIKÓW GDAŃSKICH. 18 bm. wchodzi w Gdańsku w życie nowa 60 proc. wyżka cen drukarskich i 30 proc. wyżka płac zecerckich, analogiczna do wyżki cen drukarskich w Niemczech. Z tego powodu pisma gdańskie zapowiadają wyżkę prenumeraty.

WALNY ZJAZD TOW. SZKOŁY LUDOWEJ. XXVIII doroczny walny zjazd TSL odbędzie się w Przemyslu w dniach 29 i 30 września br. Powstanie Państwa Polskiego nie tylko nie zmniejszyło zakresu działalności TSL, ale wskazało mu nowe cele wyteżonej pracy, do której po chwilowej stagnacji, wywołanej stosunkami powojennymi zabiera się ze zdwojoną energią zdala od wszelkich hasel partyjnych. Wychowanie obywatelskie szerokie nias, walka z analfabetyzmem, ochrona polskich mniejszości na wschodzie i południu przed zalewem obcych żywiołów, troska o szkolnictwo polskie po za granicami kraju — oto główne zagadnienia, którym poświęcone będą obrady Zjazdu.

BULAWA HETMAŃSKA I SZKIELET MAMUTA. Według doniesień „Kur. Polskiego”, w tych

dniah udało się archeologowi Tytarencowi odkryć na Podolu sowieckim znaczne zapasy broni kozaków zaporozkich, między in. łaskę hetmańską oraz archiwum konfederacji barskiej. Poza tem odkryto szkielet mamuta.

NOWA OFIARA KATASTROFY W PUCKU. Przy bardzo licznym udziale publiczności odbył się w Pucku pogrzeb ucznia szkoły państwowej, Edmunda Kaszewskiego, który zmarł wskutek ran, odniesionych podczas znanej katastrofy z hydroplanem. Jest to już 12-ta ofiara z rzędu.

SKOK Z IV PIĘTRA. W Łodzi popełniła samobójstwo na tle zawiedzionej miłości 18-letnia pna Borączkowska rzucając się z IV piętra na bruk. W stanie beznadziejnym przewieziono ją do szpitala.

SZCZĘŚLIWA CZY NIESZCZĘŚLIWA MATKA? W Sycynie pow. szamotulski na Pomorzu powiła żona robotnika Bączkowskiego trojczkę: trzech chłopców. I matka i dzieci zdrowe.

LISTY Z KRAJU.

Z Tarnowa.

Z RUCHU PRZEDWYBORCZEGO. W dniu 18 b. m. odbył się w tutejszej sali Gwiazdy odczyt staraniem niejsowego Koła Związku Ludowo-narodowego. Przewodniczącym zebrania wybrano radcę Korytowskiego, sekretarzem prof. Wróblewskiego. Referat wygłosił minister Kucharski. — W dosadnych słowach skreślił on ciężkie położenie gospodarcze państwa, w którego otchłań pograżyły dyletanckie i sobkowskie rządy lewicy, przenoszące dobro jednych klas społecznych z ruiną innych nad interes ogólny państwowy. — Przedstawił brak zaufania do nas zagranicy, spowodowany chaosem gospodarczym i legislacyjnym. Ten ostatni spowodowany brakiem fachowego wyrobienia u przeważnej części posłów, co powoduje brak zrozumienia doniosłości wielu ustaw lekkomyślnie lub opacznie wprowadzonych. Do ustaw nienależycie przemysłowych należy reforma rolna, na podstawie której żaden prawie małorolny lub bezrolny nie doszedł do gospodarstwa. Ustawa o ochronie czasu pracy (zwana ust. o 8 godz. dniu pracy) która zmusza nawet chcących pracować do przymusowego wypoczynku, wreszcie ustawa o ochronie lokatorów, podważająca prawo prywatnej własności. Ustawa o Kasach chorych, w której powołę zaopatrzenia w razie choroby robotnika ma być przerzucone na państwo jest nie do przeprowadzenia. To też słusznym było rzucone hasło: „Właściwi ludzie na właściwych miejscach!” Minister Kucharski jest jednym z tych rzadkich ludzi, którzy głoszeniem cierpkiej prawdy otwierają ludziom oczy na rzeczywistą wartość lewicowych demagogów, pchających państwo, przez swą działalność polityczną, gwałtownym pędem do bankructwa. Publiczność przychyliła się do zdania p. Kucharskiego burzliwymi oklaskami dziękczynnymi. Z powodu spóźnionej pory dyskusja nie odbyła się. Referat jednak wzbudził ożywienie rozmowy wśród wielu, którzy dobro państwa zawsze mają na oku.

Z Mielca.

Mielec, we wrześniu.

W sobotę 16 bm. odbyło się tu w sali Rady powiatowej zgromadzenie delegatów piastowców celem wyboru kandydatów na posłów. Zjechał na te wybory znany wielbiciel 46 roku pos. Szmigiel w towarzystwie kapelana ks. Bolka, jednego z siedmiu nowych filarów piastowych. Jest to kapelan wojskowy, pochodzący z dyecezyi przemyskiej, kandydat na posła z listy „Piasta”. W głowie ma już oddawna przewrócone; z Piastowcami sympatyzuje już od lat kilku, a nawet do „Piasta” pisywał.

Po zagajeniu p. Szmigla przemawiał miejscowy kandydat na posła z listy „Piasta” p. nadradca inż. Haładej, który w życiu swoim nie o jedno już ocierał się stronnictwo; był już bowiem i ludowcem i katolicko-ludowym, a teraz znów przystał do „Piasta”, bo się spodziewał przy pomocy partii wydrapać na krzesło poselskie. W przemówieniu swoim kreślił przedmioty, jakie powinny cechować posła, wyprowadzając je z łacińskiego słowa „candidus” i przytaczając mnóstwo znaczeń tego słowa, znalezionych w słowniku. A więc poseł według jego zdania winien być: jasny, dostojny, czysty, wesoły (!!) itd. Dziwna rzecz, że taki ideał posła obiecywał sobie p. Haładej zrealizować w partii, której kierownicy trzynają się tej zasady, że polityka to świątynia i taką politykę uprawiają, której prezydujący w Mielcu przedstawiciel (p. Szmigiel) jest wielbicielem Szeli, a inni posłowie za ideał swój uważają wypchanie swej kieszeni, mniejsza o to, czy to kosztem państwa, czy z krzywdą choćby najbiedniejszych.

W dyskusji wyłoniły się cztery kandydatury: p. Haładeja, Tomasza Bika, 40-morgowego gospodarza i pisarza gminnego z Młodochowa i dwóch jeszcze chłopów: Sypka i Kozłowskiego. Różni delegaci, różnych zachwalali. Kanałowe zasługi p. Haładeja przypominał najczęściej niejaki p. Gesing z Schoenangru i nauczyciel z Gawłuszowic p. Frodyma. Rozczulający był to moment, gdy p. Haładej, wygłaszając mowę kandydacką, zaznaczył, że wybór na posła byłby dla niego w sam raz pięknym prezentem na 25-letni jubileusz jego pracy w powiecie, jaki właśnie w tym roku obchodzi.

Ciekawe rzeczy głosił znany krzykacz piastowy nauczyciel z Jaślan p. Witek, mianowicie, że nauczycielstwo tutejszego powiatu wybrało jakiś komitet polityczny, którego on jest prezesem i uchwalilo iść na ślepo za tem, co on, prezes tego komitetu zadecyduje. A ponieważ on się oddał na usługi Witosu, więc 90 procent nauczycielstwa pójdzie za nim jak barany do żłobu Witosowego. Takie rzeczy publicznie opowiadał. Czy to jednak możliwe? Czyżby się nauczycielstwo tutejszego powiatu po ostatnim głosowaniu na Okonia niczego dotąd nie nauczyło. Czyżby nauczycielstwo głosowaniem na listę „Piasta” zaaprobowowało wszystkie łajdactwa macherów piastowców i ich sojusznika Stapińskiego? Niezbalaamucona ludność powiatu oczekuje w tej sprawie wyjaśnienia.

Ale wróćmy do rzeczy. Po przerwie przystąpiono do głosowania, z którego okazało się, iż wybrano na kandydata Bika a p. Haładej padł sromotnie, mimo że niedawno gościł u siebie Witosu i oprowadzał go po mieście. Krótką kandydaturę swoją nie zwiększył wcale swojej powagi w mieście. Na 101 głosujących otrzymał Bik 51 głosów, Haładej 38, a reszta głosów była rozstrzelana. Chcąc się ratować, zażądał p. Haładej powtórnego głosowania, motywując wniosek swój tem, że Bik nie zdobył prawdziwej większości (52 głosów) — ale go zwolennicy Bika zakrzyczeli.

Przemawiał jeszcze ks. Bolek, który ma kandydatów z tego samego okręgu i zachwalał partyę Witosu. Twierdził że nie widzi u piastowców nic, co by było sprzecznem ze stanowiskiem kościoła, że do piastowców zgłosiło się już 200 księży z 7 dyecezyj, choć „Piast” tylok o siedmiu ogłasza. Takimi bredniami raczył ks. Bolek słuchaczy.

Na zastępcę posła wybrano nauczyciela Witka. Wyżebrał to swemi przemówieniami u delegatów. Na czwartek 21 bm. zapowiedziane są znów wybory kandydatów Stapińskich z Krempą na czele.

Z Będzina.

Będzin, we wrześniu.

W niedzielę 17 września z racyi przypadającego odpustu, zebrały się tłumy wiernych w Kromotowie. Po sumie rozpoczął się olbrzymi wiec. Podczas przemówień przedstawiciele Zw. Lud. Narod. kilku socjalistów usiłowało dzikimi wrzaskami przeszkadzać mówcy. Wezwana policja zach-

wała się biernie; wówczas zniecierpliwiony tłum rzucił się i wyrzucił siła krzykaczy. Po licznych przemówieniach jednogłośnie przyjęto rezolucję: „Zebrani na wiecu publicznym w Kromotowie w liczbie dziesięciu tysięcy osób. wzywają wszystkich obywateli ażeby głosowali solidarnie na I-stę Chrześ. Związku Jedności Narodowej. Zebrani piętnują karczemne zachowanie się PPS.

Z Łaz (pow. Będzin).

Łazy (pow. Będzin), we wrześniu.

W ubiegłą niedzielę 17 bm. odbył się w fabrycznej miejscowości Łazy powiat będziński licznie wiec wyborczy chrześcijańskiej demokracji. Wiec odbył się pod gołem niebem. Główny referat wypowiedział p. Puchalka z Krakowa. W dyskusji przedstawiciel PPS usiłował osłabić doskonałe przemówienie referenta, ale nie miał powodzenia, i dostał ciętą odprawę od kolejarzy pp. Karpały i Dudy.

Na zgromadzeniu uchwalono jednomyślnie rezolucję w sprawie popierania przy wyborach Stronnictw umiarkowanych, a szczególnie Ch. D. oraz w sprawie postulatów, jakie ma spełnić nowy Sejm.

Szanse bloku Chrześ. Jedności Narodowej przedstawiają się w Zagłębiu korzystnie.

Z Sosnowca.

Sosnowiec, we wrześniu.

Chrześcijański Związek Jedności Narodowej zwołał na niedzielę 17 bm. wielki wiec wyborczy do sali Stowarzyszenia robotników chrześcijańskich w Sosnowcu. Udział wyborców był masowy. Przewodniczył p. Płodowski (Ch. D.). Poseł okręgu p. dr Falkowski skreślił obraz prac obecnego Sejmu oraz walki jakie Stronnictwa narodowe w Sejmie staczać musiały z lewicą. P. mecenas Kozielski omawiał gospodarcze położenie kraju. Po przeprowadzonej dyskusji, w której zabierali głos przedstawiciele Stronnictw blokowych, uchwalono rezolucję w sprawie poparcia przy wyborach listy Stronnictw blokowych.

Z Żywca.

Żywiec, we wrześniu.

WIEC ZWIĄZKU LUDOWO-NARODOWEGO W RAJCZY. Dnia 17 bm. odbył się w Rajczy koło Żywca olbrzymi wiec pod gołem niebem na ryuku, zwołany przez Związek Ludowo-Narodowy. Wiec zgalił poseł Marek, przewodniczył miejscowy gospodarz p. Jan Ryłko, sekretarzował kierownik szkoły p. Hrabina.

Posel Marek scharakteryzował dzisiejszy Sejm i wyjaśnił skład partyni lewicy i prawicy. Następnie w dłuższym przemówieniu prof. Sierakowski przedstawił zgromadzonym czterolatnie rządy lewicy, zmierzające do ruiny gospodarczej państwa i przygwoździł oszczerstwa paru otumanionych agitatorów socjalistycznych, w końcu wezwał do pracy zgodnej pod sztandarem św. p. ks. Stojalowskiego. Jakiś niedowarzony socjał próbował przerywać mowcy niedorzecznymi uwagami, ale skoro mowca poprosił go na trybunę, w tej chwili śniadek stracił rezon i zapomniał języka, co wicownik przyjełi salwą śmiechu. Cięta odprawę towarzysiom dał robotnik z Lachowic p. Hernas, który wykazał, że rząd Korfańskiego utracili socjaliści z ludowcami na życzenie żydów i Niemców, że cała międzynarodówka tumani tylko robotnika, aby zrobić z niego wojsko żydowskie. Od serca i rozumnie mówił stary góral p. Ficek, p. Fijak i wielu innych. Paru towarzyszy zamilkło, bo przekonali się, że socjalistyczne gazety okłamują ich, skoro mówią im o rządach endeckich a tymczasem Polską rządzi lewica. W rezultacie cały wiec oświadczył się za blokiem narodowym.

Z Suchej.

Sucha, we wrześniu.

Mimo sprostowania, umieszczonego w „Goncu” z 3 bm. w sprawie gospodarki lasowej w dobrach suskich, ogólna opinia tutejsza wiadomości podane o ujemnej gospodarce lasowej uważa za trafne i wiarygodne. Sprostowanie podpisał dr Józef Bannet i Stanisław Dyszkiewicz. Drugi jest leśniczym w Stryszawie w dobrach suskich, zaś nazwisko dra Banneta jest tutaj wcale nieznane. Zaciekawilo nas zatem, kim jest dr Bannet, tembardziej, że zarządca dóbr jest p. Ochlewski, b. kierownik cukrowni w dobrach hr. Branickich na Ukrainie.

Do wiązanki wiadomości, podanych o gospodarstwie lasowym i do owego sprostowania, nie od rzeczy będzie dodać nieco o gospodarce w paro-

Sherlock Holmes w pogoni za boginkami..

CONAN DOYLE W OBJĘCIACH SPIRYTYZMU. — FOTOGRAFICZNE ZDJĘCIA ELFÓW, SYLFID I LEŚNYCH BOGINEK.

(1.) Sir Conan Doyle, twórca sławnej postaci detektywa Sherlocka Holmesa, rzucił się od pewnego czasu, jak wiadomo, w objęcia spirytyzmu i z niesłychanym zamilowaniem przebywa w „zaziemskich światach”. Nie też dziwnego, że zawarł on nawet osobistą znajomość z boginkami, a przeżycia swoje w królestwie baśni opowiada w świeżo wydanej swej książce.

Conan Doyle dokonał nawet fotograficznych zdjęć rozmaitych sylfid i boginek, przy czem dopomagał mu niejaki pan Sergeant, o którym autor Sherlocka wyraża się w następujący sposób: „Jest to bardzo zrównoważony gentleman, który nie poniżyłby się nigdy żadnem szachrajstwem ani blagą, posiada zaś istotnie zazdrości godny dar jasno widzenia”. Otóż ów Sergeant, który był w czasie wojny oficerem przy oddziale tanków, oglądał te tajemnicze sylfidy i boginki sam na własne oczy, bądź też patrzył na nie oczyma dwóch duchów „Frances” i „Elsie”.

Wedle relacji owego jasnowidzącego oficera opowiada między innemi Conan Doyle rzecz następującą: „W pobliżu wysokiej skały, przy wodospadzie, ujrzałem boginkę wodną. Była to zupełnie naga postać kobie-

ca z długimi blond włosami, które przetykała palcami, jakby chciała je czesać. Opo- dal, na murawie igrały dwa małe leśne elfy, w perspektywie zaś widniała jeszcze znaczna liczba innych podobnych postaci. Frances widział małego Kobolda, z śmiesznym spiczastym kapelusikiem na głowie, który tańcząc w dziwnych podskokach co chwile, zdejmował kapelusz i zginał się wpół, jakby w ukłonie przed publicznością. Elsie zaś widział cały szereg boginek, które trzymały się za ręce, z zachwytem patrzyły w niebo. Nagle zjawila się błękitna boginka ze skrzydłami. Barwa jej ciała wahała się między błękitem morskiej toni, a bladym różem. Złota gwiazda migotała nad jej włosami”.

Opis ten ciągnie dalej Conan Doyle przez wiele kartek swego najnowszego dzieła; i dalej słyszymy o coraz to nowych tajemniczych postaciach, elfach, koboldach, krasnoludkach i karłach, o wszelakiego rodzaju istotach baśniowych, które dotąd żyły dla nas jedynie w świecie bajek, które zaś obecnie rodziciel Sherlocka Holmesa ogląda w oślesnych kształtach, dzięki swym zdolnościom spirytystycznym...

wym tartaku suskim. Kierownikiem tartaku jest niejaki p. Janczur, z zawodu cukiernik. Jak się to stało, iż jako taki w czasie wojny objął posadę kierownika tartaku, pozostaje na razie jego tajemnicą. Można by przecie taką posadę nadać szukającemu pracy iachowo wykształconemu i nwalidzie wojskowemu lub zwolnionemu ze służby żołnierzowi; bo chyba zdolności cukiernicze, choćby nawet bardzo wybitne, są w tym fachu zbyt słabe, a p. Janczur, pochodzący z b. Kongresówki, mimo młodości i kwitnącego zdrowia w wojsko nigdy się nie bawił.

Wedle ogólnej opinii tutejszej Janczur, który odbiera drzewo, dowiozione z lasów suskich do tartaku i pozostaje w bliskim kontakcie z kupcami drzewa, dorobił się w krótkim czasie znacznej fortuny. Serdeczynin jego drukiem i kumem w ścisłym tego słowa znaczeniu jest Podgórski, racelnistrz w skarbie suskim, importowany tutaj z Ukrainy. Pan ten w krótkim czasie porósł tutaj dobrze w pierze, jak świadczy choćby jego „stadninka” krów, kóz, baranów itp. Uderzającym jest, że dawni oficyaliści dóbr suskich jak byli tak i obecnie są biedakami, a w każdym razie nie są w stanie utrzymywać takich stadnin, zaś tym nowym „wojennym” oficyalistom tak dobrze się dzieje i w krótkim czasie dochodzą do ładnych fortunek.

Tartak obrabia drzewo z bardzo rozległych lasów suskich. Ponieważ mimo bliskości tak wielkich lasów drzewo jest stosunkowo bardzo drogie, ludność tutejsza kupuje na opał na tartaku odpadki rżniętego drzewa, tak zwane „drancie”. Jest to drzewo bardzo liche, nadzwyczaj mało w paleniu wydajne. Cena tych „drancie” z miesiąca na miesiąc zawrotnie się podnosi, tak że już teraz za 1 m. drzewa tego żąda tartak 2500 mk. Jest to sprawa interesująca ogół tutejszej ludności, tembardziej przy zbliżającej się zimie. Nasuwa się pytanie: co jest powodem drożyzny tego produktu drzewnego? Jeden z nich łatwo odszukać. Tartak zatrudnia około 50 robotników z płacą dzienną po 1100 marek. Po kilku lub kilkunastu z tych robotników ustawicznie pracuje faktycznie nie na tartaku, który im płaci, lecz poza tartakiem u pp. oficyalistów, głównie Janczura i kuma Podgórskiego, wykonując na ich osobiste cele różne roboty do tego stopnia, że jeden z robotników tartacznych pełni stale funkcje pastucha „stadninki” Podgórskiego. Gdyby robotnicy ci pracowali na tartaku, wydajność pracy byłaby tam wyższa, produkcja drzewa większa, co wpłynęłoby niezawodnie na obniżenie cen. Przy takiej gospodarce skarb suski traci dziennie po kilkanaście tysięcy marek, gdyż robotników tych wypłaca za roboty rzekomo na tartaku wykonywane, a faktycznie nie mające nic wspólnego z tartakiem, zaś ludność płaci bafiońskie sumy za liche drzewo. Nie jest to zatem gospodarka, mająca na celu „obronę” własności hr. Tarnowskiej, o której wspomniano w sprostowaniu.

Ponoś panna, pracująca dawniej w kancelaryi tartaku donosiła zarządcy dóbr p. Ochlewskiemu o jakichś poprawkach w księgach, przez których w teiże kancelaryi!

Właściciel dóbr suskich i okolicy zawiadamiamy tą drogą, że sprowokowani przez zarząd dóbr

suskich, będziemy prowadzili sądowy dowód prawdy na wszelkie zarzuty jakie podnosimy i dlatego zwracamy uwagę, ażeby wobec wezwania na świadków nie lekali się zeznania prawdy. Działamy dla dobra włościan i samego właściciela dóbr suskich, i stare austriackie paragrafy ustawy prasowej, które niczego nie prostują — ust nam nie zamkną!

Ruch giełdowy.

— 000 —

Giełda krakowska z 19 września

Waluty i dewizy	WALUTA MARKOWA			
	19.09.1918	17.09.1918	18.09.1918	19.09.1918
Dolary St. Zjed.	7450	7650	7450	7650
kanad.	750	7450	7250	7450
Franki franc.	550	570	560	580
beigijs	540	560	540	560
szwajc.	14.0	1500	1400	1500
Funt sterling	33.000	34.000	33.000	34.000
Mark. niemiec	5	550	5	550
Korony austr.	10	11	9 1/4	10 1/4
czesko-sł.	235	245	235	245
węgiers.	5	550	5	550
duńskie	1800	1900	1800	1900
Lej rumuński	85	45	85	45
Liry włoskie	300	330	300	330
Floreny hol.	250	3050	250	3050

Lwów (PAT) Giełda. Waluty: Ruble carskie po 1000: 150 170, Ruble dumskie po 1000: 20 30, Franki francuskie 550 580, Franki szwajcarskie 1350 1450, Funt sterlingi 32750 33750 trans. 33500 Dolary amerykańskie 7300 7500, Dolary kanadyjskie 7150 7350, Marki niemieckie 525 575, Korony austriackie 0'9 0'12, Korony czeskie 250 250, Korony węgierskie 2'75 3'25.

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Milionówka trans. 1540 1560,

Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych sprzedaż 7520 kupno 7480, Marki niemieckie trans. 555 545.

Czeki: Gdańsk trans. 535 550 535 sprzedaż 550 kupno 520, Belgia trans. 542 i pół, 537 i pół 548 i pół, sprzedaż 545 i pół, kupno 531 i pół, Berlin 5'35 5'52 i pół 5'35 sprzedaż 5'30 kupno 5'20, Holandia trans. 3015 Londyn trans. 32800 34000 33600, Nowy Jork trans. 7475 7575 7500 sprzedaż 7520 kupno 7480, Paryż trans. 557 i pół, 570 582 i pół, sprzedaż 582 i pół, kupno 576 i pół, Prag atrans. 240 246 i pół, Szwajcarya trans. 1435 1438 sprzedaż 1444

Wiedeń (PAT) Papiery lokac. renta majowa 1200 austr. renta kor. 1100, renta lutowa 2800 węg. renta kor. 20.000, Losy tureckie 659'000, Priorytety kolei pol. 539, Anglobank 105.000, Bankverein 29.000, Bodenkredit 52.000, Bank depoz. 14.500.

Zurych (PAT) Końcowe kursa dewiz. Berlin 0'37 i pół, Holandia 207'30, Nowy Jork 537, Londyn 2371, Paryż 40'70, Medyolan 22 i pół, Praga 7'40, Budapeszt 0'25, Zagrzeb 1'75, Sofia 3'20, Warszawa 0'07 i pół, Wiedeń 0'00 i trzy czwarte, Austracka korona stempl. 0'00 i trzy czwarte.

Wątki do okien, kit pokostowy

T. Mężyk, Kraków, Plac Szczeński 8. 5107

Wyjaśnienia i porady
w sprawach ogłoszeń zu-
pełnie bezpłatnie w Admi-
nistracji Kraków, Duna-
jewskiego 7. Telefon 2502.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta
od godziny 9—1 w połu-
dnie i od godziny 4—7
wieczorem.

CENY OGŁOSZENI: Za 1 wiersz milimetrowy: W zwykłych ogłoszeniach Mk 90. — Układ tabelaryczny Mk 120. — Nadesłane Mk 250. — Nekrologi Mk 150. — Komunikaty po kronice Mk 300. — Głosy publiczne i Dział ekonomiczny Mk 300. — Ogłoszenia przed tekstem Mk 400. Drobne ogłoszenia po Mk 50 za słowo, dla poszukujących pracy Mk. 30 za słowo. — Matrymonialne i korespondencyjne prywatne po Mk 100 za słowo. — Ogłoszenia w dniu świątecznym o 25% drożej.

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

Zdolnych, fachowych, akwi-
zytorów za wysokim wy-
nagrodzeniem dla działu kra-
dzieżowego, szybowego, trans-
sportowego i ogniowego, w
miastach zachodniej Małopo-
lski i Śląska Cieszyńskiego
przyjmie pierwszorzędne pol-
skie Towarzystwo Ubezpie-
czeń w Krakowie. Oferty po-
"Energia" do Bura ogłoszeń
"Promień", Kraków. Rynek
30. 5134

POSAD SZUKAJĄ

Kucharka dochodząca, znają-
ca jęz. niemiecki, wolna
od godz. 8 rano poszukuje
zajęcia. Adres poda Adm.
Gonca. 5119

Korespondentka wykwalifiko-
wana z wieloletnią prak-
tyką władająca językami, nie-
mieckim, francuskim, angielskim i polskim, pisząca bie-
żącą maszyną poszukuje po-
sady. Zgłoszenia do Admin.
Gonca pod "Korespondentka"
5020

Inteligentna samotna młoda
osoba poszukuje zajęcia go-
spodarstwem w zamożnym
domu. Oferty pod "Wanda" do
Adm. Gonca Krak. 5021

Technik i kupiec zarazem z
wykształceniem akademickim,
biegły w języku polskim jak
i niemieckim z praktyką
Śląsk, poszukuje odpow-
iedniej reprezentacyjnej po-
sady pod "W. K. 21 poste-
rante". Mysłowice Górny
Śląsk. 5120

PRZEDAZ

Zakopane. Centralne ogrze-
wanie, 19 radiatorów, sie-
dmiościłowy kocioł Streb-
ka, stan doskonały, do sprze-
dania. Willa Dora Sztembarth.
5026

Otmiany, garnitur salony
tanie do sprzedania, oraz
przyjmuje wszystkie roboty
tapicerskie, Piechowicz, Mi-
kołajska 7 (róg św. Krzyża)
5112

Portal z miękkiego drzewa
wraz z drzwiami okutymi
blachą do sprzedania. Wia-
domość: M. Sierotwińska,
Kraków, Sienna 12, sklep.
5097

Okazy! Salonik gięty Pho-
neta kryty pluszem lub
gobelina, solidnie wykonany
za Mkp. 290000 do nabycia
u Tapicera Floryńska 16 w
podwórzu. 5139

MIESZKANIA

Poszukuje pokoju umebl-
owanego z całodziennym
utrzymaniem lub bez student
Uniwersytetu. Zgłoszenia po-
sennie Hotel Saski pokój
Nr. 61 Kraków. 5133

Za pokój z osobnym wejściem

da samotny, wyższy urzęd-
nik wężle i wysoki czynsz.
Zgłoszenia do Administracji
Gonca dla okaziciela kwitu
Nr. 1055. 5100

Akademicka znająca dosko-
nałe język francuski po-
szukuje pokoju w zamian lek-
cyi. Zgłoszenia, Kraków, Mi-
chałowice, Lekarzowi. 5033

Pianista kompozytor poszu-
kuje pokoju kawalerskiego,
możliwie z całym utrzyma-
niem i fortepianem. Zgłosze-
nia "Pianista" do Adm. Gon-
ca. 5141

MATRYMONIALNE

Wdowa po inżynierze, przy-
stojna, elegancka, szla-
chetnego serca, muzykalna,
wzorowa gos. od lat 43,
posiada urządzenie, piękną
wyprawę, zastawę srebrną,
kilim, fortepian, pozna męż-
czyznę na odpow. stanowi-
sku wdowca chętnie z dzie-
ćmi. Zgłoszenia do Admin.
Gonca pod "Szczęście 4781"
5060

KOZNE

Przybory szkolne, atrymenty,
pióra, piórniki, gumy, o-
łówki, farby, rączki, paski,
torby, cyrkle, bloki, zeszyty,
rysownice, trójkąty, notesy,
itp. poleca Adam Zembrzycki,
Skład papieru. Kraków. Flo-
ryńska 9. 4952

Zdemobilizowany podof. prosi
o pożyczkę 100—120 tys.
na krótki czas oraz na dobry
procent, lub da psa mesza-
niec (wilezur) i kanarka. Zgło-
szenia Adm. Gonca pod "100
tysięcy". 5129

Jednoroczne i dwuletnie KURSA MATURYCZNE Prof. CHOLEWY

prosperujące od 6 lat, które już kilkuset ludziom obojga
płci skutecznie pomogły do zdobycia patentu dojrzałości
przygotowują do matury

w gimnazyach i szkołach realnych, oraz do egzaminów
z 6 klas gimnazjalnych i realnych. Umieszczenie kur-
sów znajduje się w lokalu widnym, czystym, w zi-
mnie opalany. Nauki udzielają regularnie w liczbie
5—6 godzin dziennie doborowi profesorowie, doświad-
czeni w stosowaniu skróconej metody. 4495

WPISY przyjmuję i informację udziela ke-
rownik w swej kancelarii przy ulicy
Loretańskiej 16, II. p., drzwi 11, codziennie w godzinach
od 11—1 i od 4—6 popołudniu. — Dokumenta należy przy-
nieść ze sobą.

Prospekty przesyła się pocztą bezpłatnie.

287 akcjonariuszy

Stworzyło w Bydgoszczy Towarzystwo:

Drukarnia Narodowa — Gazetę Bydgoską

Wózki dziecięce odnawia
gruntownie oraz wszel-
kie naprawy tychże. Gumy
obciąga na poczekaniu. Pie-
chowicz, Kraków, Mikołajska
7, (róg św. Krzyża) 5111

Leçons de français donne
jeune personne dipl. Uni-
versité de Paris convers. littérat.
Siemiradzkiego 14, parter od
2—4. 5072

Unieważniam zgubione za
świadectwo PKU. Jerzy
Czarnecki. 5138

Skradziono papiery wojsko-
we na nazwisko Józef O-
selek ur. 1893, z Podkościecia
pow. Dąbrowa, które unie-
ważnia się. 5140

Unieważniam skradzione do-
kumenta wojskowe Rajcy
Michała z r. 1895. 5070

Zgubione tymczas. zaświad-
czanie demobilizacyjne na nazwi-
sko Hoffmann Józef z 6 p.
ułanów wystawione przez
PKU. Kraków, unieważnia
się. 5035

Unieważniam papiery na na-
zwisko Jan Jankiewicz
zagubione w pociągu Bochnia
Kraków 5029

Zgubioną tymcz. kartę demob.
na nazwisko Feilwa Hir-
scha 2-im Weisenfeld r. Hirsch
z Tarnobrzega ur. w 1890
wydany przez PKU. Rzeszów,
unieważnia się. 5114

Zgubione papiery demobiliz.
z wystawione przez PKU.
Kraków na nazwisko Jan
Grendus ur. w r. 1895 w Ja-
rosławiu, unieważnia się.
5117

Zgubioną kartę zwolnienia
na nazwisko Władysława
Jaiko z Budowa wystawioną
przez PKU. w Ropczycach
unieważnia się. 5110

Zaproszenie!

50-letni Jubileusz

obchodził w roku ubiegłym „Orędo-
wnik“, pismo narodowe i katolickie,
które przez pół wieku było wytrwałym
szermierzem sprawy stanu średniego
i szerokich warstw ludowych.

Jubileusz ten był świętem nie-
tylko „Orędownika“, lecz i dziesiątek
tysięcy jego Szanownych Czytelników
i Zwolenników. Świadczą o tem liczne
listy z życzeniami, jakie redakcja
otrzymała z miast i prowincji. Wśród
listów tych było kilka, w których ży-
czono „Orędownikowi“ doczekania się
nakładu sto tysięcy. Niedosć jednak
zyczyć tylko. Trzeba do tego przy-
łożyć się czynem. A takim czynem bę-
dzie zjednanie z pośród grona krew-
nych, przyjaciół i znajomych dla tak
szczerze narodowego pisma nowych
czytelników.

O czyn taki przyjaciele „Orędo-
wnika“ serdecznie prosimy, a w miarę
wzrostu liczby czytelników pismo na-
sze obfitsze też będzie w treść re-
dakcyjną.

Administracja „Orędownika“
w Poznaniu.

5137

Każda farba niszczy
włosy

ale ONDINE nie

do farbowania włosów tylko nieszkodliwy
ptyn

„ONDINE“

B. WASILEWSKI i S-ka

Sp. z ogr. odpow.

Warszawa, KRÓLEWSKA 3, telef. 153-83.

Żądać we wszystkich pierwszorzędnych Zakładach
fryzjerskich, składach aptecznych i perfumeryjnych.

SPECYALNY BANDARZYSTA

5126

Antoni M. Mirkiewicz, Kraków, Mostowa 4.

fachowiec od lat 35, poleca paski przepuklinowe dla
osób cierpiących b. praktycznie bez sprężyn oraz w cięż-
kich wypadkach, gwarancja za skutek. Liczne uzna-
nia. Listowne wyjaśnienia. Ostrzeżenie się przed fałsz-
kami i blagierami, którzy wprost wyzyskują i nara-
żają na różne przykrości.

Reklama dźwignią handlu!

W. KUCHARSKI, S.A.

Fabryka drutu i wyrobów drucianych
przedtem

J. Górecki, W. Kucharski i S-ka, Tow. Akcyjne

KRAKÓW-PODGORZE, ul. Romanowicza 5. Telef. 277.

MASOWA PRODUKCJA DRUTU I WYROBÓW DRUCIANYCH.

Fachowe porady, kosztorysy i t. p. bezpłatnie.

4279